

ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ
Γραφεία: ΣΕΙΡΗΝΩΝ 33
ΒΥΡΩΝΑΣ 162 31 - ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ.: 76 45 280

Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ

ΕΤΟΣ 20ο
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 66
ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ
1996

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ - ΕΚΔΟΣΗ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ ΠΟΥ ΕΔΡΕΥΕΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Από την ακολουθία του Επιταφίου στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Νεοχωρίου, την Μ. Παρασκευή 12.4.1996.

Η ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΛΑΜΠΡΗΣ

**Καθαρότατον ήλιο προμηνούσε
Της αυγής το δροσάτο ύστερο αστέρι,
σύγνεφο, καταχνιά, δεν απερνούσε·
και από κει κινημένο αργοφυσούσε
τόσο γλυκό στο πρόσωπο τ' αέρι,
που λες και λέει μες στην καρδιάς τα φύλλα:
γλυκιά η ζωή και ο θάνατος μαυρίλα.**

**Χριστός ανέστη! Νέοι, γέροι και κόρες,
όλοι, μικροί, μεγάλοι, ετοιμαστήτε·
μέσα στες εκκλησιές τες δαφνοφόρες
με το φως της χαράς συμμαζωχτήτε
ανοίξτε αγκαλιές ειρηνοφόρες
ομπροστά στους Αγίους και φιληθήτε·
φιληθήτε γλυκά χείλη με χείλη,
πέστε «Χριστός ανέστη» εχθροί και φίλοι.**

**Δάφνες εις κάθε πλάκα έχουν οι τάφοι
και βρέφη ωραία στην αγκαλιά οι μανάδες·
γλυκόφωνα, κοιτώντας τες
ζωγραφισμένες εικόνες, ψάλλουνε οι ψαλτάδες·
λάμπει το ασήμι, λάμπει το χρυσάφι
απότο φως που χύνουνε οι λαμπάδες·
κάθε πρόσωπο λάμπει απ' τ' αγιοκέρι
οπού κρατούνε οι Χριστιανοί στο χέρι·**

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΟΛΩΜΟΣ

Από την Ποιητική Ανθολογία του Μιχ. Περάνθη, τόμος Α'.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας θα πραγματοποιήσει στο χωριό μας λαχειοφόρο αγορά στις 23 Αυγούστου 1996, ημέρα πανηγύρεως, για την ενίσχυση των σκοπών του Συλλόγου μας. Παρακαλούμε οποιονδήποτε Νεχωρίτη μπορεί να προσφέρει κάποιο δώρο, να το δώσει σ' ένα από τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου μας, ή να το παραδώσει στα καταστήματα των:

- Ιωάννου Μάλλιου, οδός Χαρ. Τρικούπη 7-11, Αθήνα, τηλ.: 38.21.760 και
- Πολύκαρπου Λειβαδίτη, Πειραιώς 27, Αθήνα, τηλ.: 52.22.464.

Α' ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΚΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ 1891-1949

Η Εταιρεία Ναυπακτιακών Μελετών, υπό την αιγίδα της Ιεράς Μητροπόλεως Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου, και τη συνεργασία του Δήμου Ναυπάκτου και της Κοινότητας Σκάλας οργάνωσε στις 12 Μαΐου 1996 και ώρα 10 π.μ. στο Συνεδριακό Κέντρο της Ι. Μονής Μεταμορφώσεως Σωτήρος εκδήλωση προς τιμήν του Αοιδίμου Αρχιεπισκόπου - Αντιβασιλιά και Πρωθυπουργού Δαμασκηνού Παπανδρέου.

Στις 9 π.μ. τελέσθη θεία λειτουργία στον Ι. Ναό του Μοναστηρίου. Στις 10.30 σε έκθεση παρουσιάστηκαν δημοσιεύματα και φωτογραφίες από τη δράση του Μακαριστού Αρχιεπισκόπου, ακολούθησαν προσκυνήσεις, χαιρετισμοί, απαγγελίες και στη συνέχεια μίλησε ο κ. Σάκης Κόλλιας π. Δήμαρχος

Κορίνθου, Επίτιμος Επόπτης Μέσης Εκπαίδευσης και συγγραφέας με θέμα:

«Αρχιεπίσκοπος Δαμασκηνός, ο πρώτος Αντιστασιακός».

Σαν ελάχιστο δείγμα σεβασμού, τιμής και ευγνωμοσύνης στη μεγάλη μορφή του συμπατριώτη μας Ιεράρχη «Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ» μεταφέρει λίγα στοιχεία για τη ζωή και το έργο του από το βιβλίο του κ. Χαράλ. Χαλαλαμποπούλου: «ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ - ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ 1891 - 1949».

Ο Δαμασκηνός, κατά κόσμον Δημήτριος Παπανδρέου, γεννήθηκε το 1891 στην ορεινή και άγονη Δορβισιά Ναυπακτίας, μικρό χωριό των Κραβάρων. Γονείς του ο Νίκος Ι.

Παπανδρέου και η Βασιλική Γ. Αγρακίτη.

Ο Δαμασκηνός δεν έχει τίτλους ευγενικής ή πλούσιας καταγωγής, προέρχεται μέσα από τα σπλάχνα του λαού και φέρει μέσα του το πιο γερό κύτταρο της φυλής.

Η ατέριττη σαφμανίτσα είναι το λίκνο του και το πτωχικό πατρικό καλνίβι η στέγη του.

Τα πρώτα γράμματα τα έμαθε στην Δορβισιά με δάσκαλο τον Πλατανιώτη Μιχάλη Πούλο.

Συνέχισε στο Σχολαρχείο Πλάτωνος με Ελληνοδιδάσκαλο, Σωτήρη Κωτσόπουλο.

Ο πατέρας του πολύ φτωχός, για καλή του τύχη όμως, γιατί όχι και της Εκκλησίας και του Έθνους (όπως γράφει στο βιβλίο ο κ. Χαρ.

☛ Συνέχεια στη 3η σελίδα

ΔΙΑΦΟΡΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

❶ Με την ευκαιρία των εορτών του Πάσχα πήραμε τις ευχές:

1. Του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας κ. Παναγιώτη Κουρουμπλή.
2. Του Νομάρχη Απολωσακρνανίας κ. Γιάννη Βαϊνά και
3. Του αδελφού Συλλόγου Νεοχωριτών Αμερικής.

❷ Στην εφημερίδα «ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΚΗ» φύλλο 79/1996, Μαρ-

τίου - Απριλίου καταγράφονται τα έντυπα, περιοδικά και οι εφημερίδες που έχουν εκδοθεί στη Ναυπακτία από το 1905-1996.

Από τον πίνακα Β1 «ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΣΕΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ» καταγράφουμε τις εφημερίδες που κυκλοφορούν και το έτος έκδοσής των, ως και τα «ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝΤΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ».

1. ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΚΑ ΝΕΑ, ΕΤΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ 1965
2. ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΚΗ, ΕΤΟΣ

ΕΚΔΟΣΗΣ 1983

3. ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ, ΕΤΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ 1993

4. Η ΠΥΛΗΝΗ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ, ΕΤΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ 1994

5. ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ, ΕΤΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ 1996

6. Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ, ΕΤΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ 1964

7. ΓΡΑΜΜΕΝΗ ΟΞΥΑ, ΕΤΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ 1978

8. Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΑΜΠΕΛΕΚΙΩΤΙΣΣΑΣ, ΕΤΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ 1993

9. Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΕΛΑΤΟΥΣ, ΕΤΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ 1984

10. Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΔΕΓΛΑΣ, ΕΤΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ 1981

11. Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΔΑΦΝΗΣ, ΕΤΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ 1985

12. Η ΤΕΡΨΙΘΕΑ, ΕΤΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ 1988

13. Η ΓΕΝΕΤΕΙΡΑ, ΕΤΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ 1988

14. ΣΙΜΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ, ΕΤΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ 1993

15. ΦΑΜΗΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ, ΕΤΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ 1992

16. Ο ΑΠΟΔΗΜΟΣ ΠΛΑΤΑ-

ΔΙΑΦΟΡΑ ΝΕΑ

❶ Ο Μητροπολίτης Ναυπακτίας και Αγίου Βλασίου κ. Ιερόθεος βραβεύτηκε από την Ακαδημία Αθηνών για το βιβλίο του «Το πρόσωπο στην ορθόδοξη παράδοση», που το θεώρησε (η Ακαδημία) σαν το καλύτερο θεολογικό έργο της τελευταίας πενταετίας.

Η βράβευση έγινε στις 21 Μαρτίου 1996.

Ο Σύλλογός μας συγχαίρει το Σεβασμιώτατο γι' αυτή του τη διάκριση, η οποία δεν τιμά μόνο τον ίδιο, αλλά και την Ιερά Μητρόπολη Ναυπακτίας και Αγίου Βλασίου, της οποίας είναι Ποιμενάρχης.

ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπακτίας και Αγίου Βλασίου κ. ΙΕΡΟΘΕΟΣ.

Παρά τον άσχημο καιρό, αρκετοί κατόρθωσαν να φθάσουν στην Αμπελακιώτισσα, από Αθήνα, Πάτρα, Μεσολόγγι, και Ναύπακτο.

Ελπίζουμε να βελτιωθεί το οδικό δίκτυο της περιοχής, ούτως ώστε να είναι εύκολη η μετάβαση περισσότερων προσκυνητών, όπως γινόταν και

☛ Συνέχεια στη 4η σελίδα

☛ Συνέχεια στη 4η σελίδα

ΜΙΑ ΥΠΕΝΘΥΜΙΣΗ

Στο προηγούμενο φύλλο Μαρτίου 1996, είχαμε δημοσιεύσει ανοικτή επιστολή προς τους αναγνώστες του «ΝΕΧΩΡΙΤΗ» σχετικά με την οικονομική βοήθεια που πρέπει να έχει η εφημερίδα μας, από όλους τους αναγνώστες.

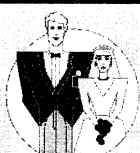
Είμαστε αναγκασμένοι να υπενθυμίσουμε αυτή την υποχρέωση που έχουν όλοι οι αναγνώστες του «ΝΕΧΩΡΙΤΗ» για να συνεχίσει απρόσκοπτα την έκδοσή του.

❷ Στις 23 Φεβρουαρίου 1996 γιορτάστηκε στην Αμπελακιώτισσα, η μνήμη του προστάτου της Ναυπακτίας Ιερομάρτυρος Αγίου Πολυκάρπου, όπου φυλάσσεται το άγιο λείψανο της δεξιάς χειρός του, στην Ιερά μονή της Παναγίας της Αμπελακιώτισσας.

Στη θεία λειτουργία χοροστάτησε

Κοινωνικά

ΓΑΜΟΙ

– Στο Κλήβελαντ της Αμερικής παντρεύτηκε ο Ιωάννης Αθαν. Τσίγκας (το γένος Ευαγγελίας Γιαννάκου) με τη Δέσποινα Σίλερ.
– Στην Αθήνα παντρεύτηκε η Χάιδω Ι. Μάλλιου με τον Δημήτριο Φωτεινόπουλο.

Να ζήσουν.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

– Η Δώρα Χαλδαίου (το γένος Ανδρέα Καρανδρίκα) γέννησε κοριτσάκι.
– Η Σούλα Λίτσα (το γένος Χαραλάμπους Καραμανίδη) γέννησε αγοράκι.
– Η Ελένη Πελέκη (το γένος Ιωάν. Λούπα) γέννησε αγοράκι.

Να τους ζήσουν.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

– Ο Θωμάς Ραπτογιάννης βάπτισε το κοριτσάκι του Αποστόλου και Μάνθας Πεταρούδα (το γένος Νικολάου Καλαθά) και το ονόμασε Βασιλική.
– Η Τασία Κάππα (το γένος Γεωργίου Τσιτζέλη) βάπτισε το αγοράκι του Αθανασίου και Αμαλίας Τσιτζέλη και το ονόμασε Μιχαήλ.
– Κουμπάρα η δίδα κ. Μάλιου βάπτισε το αγοράκι των Νικολάου και Αικατερίνης Παπαλάμπρου (το γένος Ιωάννου Λιβαδίτη) και το ονόμασε Φώτιο.

ΘΑΝΑΤΟΙ

– Πέθανε και κηδεύτηκε στο χωριό ο Σωτήρης Ιωαν. Χολέβας.
Συλλυπητήρια στην οικογένειά του.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

– Η Βασιλική χήρα Νικολάου Καρανδρίκα, και ο Ανδρέας και Αγγελική Καρανδρίκα, ευχαριστούν όλους τους Νεχωρίτες που συμπαραστάθηκαν καθ' οιονδήποτε τρόπο στο θάνατο του αγαπημένου τους συζύγου και πατέρα ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΡΑΝΔΡΙΚΑ, και του υιού και αδελφού των ΚΩΝ/ΝΟΥ ΝΙΚ. ΚΑΡΑΝΔΡΙΚΑ.

ΔΩΡΕΕΣ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗ

– Η Κωσταντώ Κ. Φούρλα πρόσφερε στο Σύλλογό μας δρχ. 5.000 εις μνήμη της θείας της Παναγιώτας Μαζιά.
– Η Βασιλική χήρα Νικολάου Καρανδρίκα, και ο Ανδρέας και Αγγελική Καρανδρίκα πρόσφεραν στο Σύλλογό μας δρχ. 10.000 εις μνήμη του προσφιλούς τους υιού και αδελφού ΚΩΝ/ΝΟΥ ΚΑΡΑΝΔΡΙΚΑ.
– Ο Αντώνιος Ι. Μαρούδας πρόσφερε στο Σύλλογό μας δρχ. 10.000 εις μνήμη των γονιών του Ιωάννου και Ελένης και του αδελφού του Κων/νου.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Στις «Δωρεές

εις Μνήμη» στο προηγούμενο φύλλο 65 έγιναν ορισμένα λάθη, και επέρχονται οι κάτωθι διορθώσεις:

α) Το ορθόν: ο Γεώργιος και Μαρία Πανάγου εις μνήμη του εξαδέλφου των Κων/νου Αθ. Λιβαδίτη δρχ. 10.000 (αντί του εσφαλμένου αδελφού).

β) Το ορθόν: Η Μαρία Αντ. Μασγάλα εις μνήμη του συζύγου της Αντωνίου δρχ. 20.000 (αντί του εσφαλμένου, εις μνήμη του πατέρα της).

Ζητούμε συγνώμη.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Ο Θωμάς Μαζιάς πρόσφερε στον Ιερό Ναό μας

α) 50 δολάρια εις μνήμη της θείας του Παναγιώτας Μαζιά και

β) 50 δολάρια εις μνήμη της Βασιλικής Χαρματζή.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗ

Η Γιαννούλα Αυγερίου (το γένος Δημητρ. Παπακώστα) πρόσφερε στο Σύλλογό μας 20 δολάρια στη μνήμη:

α) Της μητέρας της Μαγδαληνής Παπακώστα.

β) Του Γεωργίου Πανάγου.

γ) Της θείας της Αγλαίας

δ) Της θείας της Αικατερίνης Λιάζη.

ΜΙΑ ΧΡΗΣΙΜΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΩΣ ΤΟ 2020

1997: 27 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

1998: 19 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

1999: 11 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

2000: 30 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

2001: 15 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

2002: 5 ΜΑΪΟΥ

2003: 27 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

2004: 11 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

2005: 1 ΜΑΪΟΥ

2006: 23 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

2007: 8 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

2008: 27 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

2009: 19 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

2010: 4 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

2011: 24 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

2012: 15 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

2013: 5 ΜΑΪΟΥ

2014: 20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

2015: 12 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

2016: 1 ΜΑΪΟΥ

2017: 16 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

2018: 8 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

2019: 28 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

2020: 19 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Το Δ.Σ.

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΚΑΙ ΤΟ ΝΕΧΩΡΙΤΗ

– Οι Κων/νος Γ. Φλώρος, Αλέξανδρος Γ. Φλώρος, Κων/νος Αλ. Φλώρος και Γεώργιος Αλ. Φλώρος, πρόσφεραν οικονομική ενίσχυση στο Σύλλογο δρχ. 20.000 και

Κων/νος Α. Φούρλας	Δρχ.:	5.000
Αθανάσιος Κ. Φούρλας	»	5.000
Απόστολος Κ. Φούρλας	»	5.000
Γεώργιος Ζηνέλης	»	5.000
Χρήστος Ι. Καλαθάς	»	5.000
Μαγδαληνή Ν. Λούπα	»	5.000
Αικατερίνη Ν. Λούπα	»	5.000
Φόνη Παναγιωτοπούλου (γένος Α. Φλώρου)	»	5.000
Λουκάς Μανάγιας	»	5.000
Ιωάννης Αν. Παπακώστας	»	10.000
Αντώνης Ι. Μαρούδας	»	10.000

Από την Αμερική

Ιωάννης Αν. Μάρρος	Δολ.:	20
Βασιλική Γ. Κατσαούνη	»	20
Τασία Βοτσώλη (γένος Γ. Ζηνέλη)	»	25
Κων/νος Μπουραζέρης	»	50
Βασιλική Στεργίου	»	20
Μαγδαληνή Δρίβα (γένος Γ. Χολέβας)	»	10
Όλγα Ράμμου	»	10
Νικόλαος Γ. Χολέβας	»	10
Βασίλειος Ι. Καλαθάς	Δρχ.:	5.000
Νικόλαος Α. Μαρούδας	»	5.000

Παλαιά και νέα τηλέφωνα στο χωριό

Επαναδημοσιεύουμε όλα τα τηλέφωνα που έχουν τοποθετηθεί στο χωριό μας, με μερικές διορθώσεις, διότι μας τα ζητούν πολλοί που έχασαν το φύλλο του ΝΕΧΩΡΙΤΗ στο οποίο δημοσιεύθηκαν. Ο αριθμός κλήσεως είναι 0634.

ΑΓΓΕΛΑΚΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ	48470
ΑΛΠΟΓΙΑΝΝΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	48197
ΒΛΑΧΟΥ ΑΦΟΙ του ΚΩΝ.	48215
ΒΛΕΧΟΥ ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ	48159
ΒΕΛΛΙΟΥ (ν. Κ. ΦΟΥΡΛΑ) ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ	48763
ΓΙΑΝΝΑΡΗ ΑΦΟΙ του ΑΠΟΣΤ.	48219
ΓΙΑΝΝΑΡΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ	48461
ΔΗΜΟΥ - ΛΑΖΟΔΗΜΟΥ ΜΑΓΔΑ	48492
ΖΑΡΚΑΔΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	48007
ΖΑΡΚΑΔΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ	48260
ΖΕΝΕΛΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	48758
ΙΩΑΝΝΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	48298
ΚΑΛΑΘΑ ΑΠ. του ΙΩΑΝ.	48354
ΚΑΛΑΘΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του Ν.	48334
ΚΑΛΑΘΑΣ ΙΩΑΝ. του Ν.	48295
ΚΑΛΑΘΑ ΚΥΡΙΑΚΗ (Καλαθέικα)	48703
ΚΑΛΑΘΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ του Μ.	48316
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ	48013
ΚΑΡΑΝΔΡΙΚΑΣ ΑΝΔΡΕΑΣ του Ν.	48754
ΚΑΡΑΝΔΡΙΚΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ του Ν.	48046
ΚΑΡΑΝΔΡΙΚΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	48127
ΚΡΑΝΙΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	48329
ΚΡΑΝΙΑ ΖΩΗ του ΧΡ.	48664
ΚΟΠΑΝΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	48185
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ ΦΟΥΛΑ του Ι.	48755
ΚΩΤΣΑΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ του Ι.	48346
ΛΑΖΟΔΗΜΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ και ΙΩΑΝΝΗΣ	48365
ΛΕΙΒΑΔΙΤΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ του Ν.	48050
ΛΕΙΒΑΔΙΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ του Αθ.	48049
ΛΕΙΒΑΔΙΤΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	48635
ΛΟΥΠΙΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	48286
ΛΟΥΠΙΑ ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ του Ν.	48186
ΜΑΖΙΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ	48668
ΜΑΖΙΑΣ ΘΩΜΑΣ	48009
ΜΑΖΙΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	48222
ΜΑΛΛΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ του Ν.	48343
ΜΑΛΛΙΟΥ ΣΙΠΥΡΙΔΟΥΛΑ	48312
ΜΑΛΛΙΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ	48785
ΜΑΝΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	48157
ΜΑΡΡΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ του Ι.	48218
ΜΑΡΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	48597
ΜΑΡΟΥΔΑΣ ΝΙΚΟΣ	48342
ΜΑΣΓΑΛΑΣ ΘΩΜΑΣ	48341
ΜΑΣΓΑΛΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ιερέας	48362
ΜΠΑΛΑΦΟΥΤΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	48349
ΜΠΑΛΑΦΟΥΤΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ του Αθ.	48753
ΜΠΑΛΑΦΟΥΤΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ του Θ.	48765
ΜΠΑΛΑΦΟΥΤΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ του ΘΕΟΔ.	48228
ΜΠΟΥΛΑ ΔΗΜΗΤΡΑ	48698
ΝΤΟΥΖΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	48418
ΝΤΟΥΖΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	48227
ΠΑΝΑΓΟΥ ΓΙΩΤΑ του Γ.	48764
ΠΑΝΑΓΟΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ	48352
ΠΑΝΑΓΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του Π.	48766
ΠΑΝΑΓΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	48356
ΠΑΝΑΓΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ του Π.	48751
ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ του ΑΝΤ.	48603
ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ του Δ.	48141
ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ	48298
ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ	48638
ΠΑΤΕΡΕΚΑ ΑΦΟΙ του Ν.	48287
ΠΛΑΚΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ του ΑΝΤ.	48288
ΠΛΑΚΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	48289
ΠΛΑΚΑΣ ΣΙΠΥΡΟΣ του Αθ.	48010
ΣΑΚΑΡΕΛΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	48148
ΣΑΚΕΛΙΑ ΚΟΥΛΑ	48161
ΣΚΕΠΑΡΝΙΑ ΕΛΕΝΗ	48767
ΣΠΑΝΟΥ ΑΓΑΘΗ του Κ.	48034
ΣΠΑΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ του Ι.	48760
ΤΣΕΛΙΟΥ ΕΛΕΝΗ του Γ.	48757
ΤΣΙΤΣΙΜΠΕΛΗ ΜΑΡΙΑ	48319
ΦΟΥΡΛΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ	48029
ΦΟΥΡΛΑ ΕΙΡΗΝΗ	48644
ΦΟΥΡΛΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ οικία	48228
ΦΟΥΡΛΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ κατάστημα	48018
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ	48756
ΧΑΡΜΑΝΤΖΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	48665
ΧΑΡΜΑΝΤΖΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	48348
ΧΟΛΕΒΑΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ	48304

Α' ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΚΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ 1891-1949

☛ Συνέχεια από την 1η σελίδα

Χαραλαμπίδης) ο πρωτοθέιος του Χριστόφορος, αδελφός του πατέρα του ήταν Ηγούμενος στο Μοναστήρι Κορώνης της Καρδίτσας. Τον πήρε κοντά του και τον έγραψε στο Γυμνάσιο της Καρδίτσας όπου είχε άριστη επίδοση. Μετά την αποφοίτηση από το Γυμνάσιο και με την οικονομική αρωγή του θείου γράφτηκε στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, απ' όπου πήρε με άριστα τα πτυχία Θεολογίας και της Νομικής Σχολής.

Στους Βαλκανικούς πολέμους παραιοσημοφορήθηκε δύο φορές για ανδραγαθία και συγχρόνως προήχθη σε Λοχία.

Με το βαρύ επιστημονικό του ε-ξοπλισμό, ακολουθώντας την οικογενειακή παράδοση εισέρχεται στις τάξεις του Ιερού κληρού στα 1917 ως διάκονος και στη συνέχεια Αρχιμανδρίτης.

Σε κάθε εκκλησιαστική θέση η αξίωμα που αναλαμβάνει ο Δαμασκηνός διακρίνεται. Τα αξιώματα για τον Δαμασκηνό δεν είναι αποτελέσματα χαριστικών πράξεων, αλλά προσωπικές του κατακτήσεις.

Στη συνέχεια αναλαμβάνει Διευθυντής των γραφείων της Αρχιεπισκοπής Αθηνών, και Ηγούμενος της Ιεράς Μονής Πετράκη και Πεντέλης.

Στο 1918 η Πολιτεία απευθύνεται στον Αρχιμανδρίτη Δαμασκηνό που αναλαμβάνει με προθυμία την Εθνική και Εκκλησιαστική αποστολή. Τον ίδιο καιρό ιδρύει την Παγκληρική Ένωση και εργάζεται ως πρόεδρος μέχρι την προαγωγή του σε Μητροπολίτη.

Στις 16 Δεκεμβρίου 1922 εκλέγεται Μητροπολίτης Κορινθίας: Ήταν μόλις 31 ετών. Με την ενθρόνιση στην Κόρινθο, επριοκοδότησε την πόλη με λαϊκό ιατρείο, νυχτερινή σχολή, φιλόπρωχη αδελφότητα και με αίσθησα διαλέξεων. Ο περικαλλής Ναός του Αποστόλου Παύλου, το μέγαρο της Εκκλησιαστικής Σχολής που ίδρυσε το 1924 και το 1927 το πρόωθησε σε ιεροδιδασκαλείο χωρίς στο αυξημένο κύρος του, είναι από τα κυριότερα έργα του. (Στο ιεροδιδασκαλείο αυτό της Κορίνθου εφοίτησαν υπό την προστασία του Μητροπολίτη Δαμασκηνού και οι συγχωριανοί μας αείμνηστοι Παπαχρήστος Μέριμηγκας και Δάσκαλος Χρήστος Παπανικολάου).

Όμως το εκπληκτικό και ανεπανάληπτο έργο του Δαμασκηνού είναι η ανέγερση της νέας Κορίνθου. Όταν την νύκτα στις 22 με 23 Απριλίου του 1928 ο εγκέλαδος ισοπέδωσε την Κόρινθο, ο τρώμος και η αλλοφροσύνη κυριαρχούσε σ' όλη την πόλη. Παντού ερείπια, οίμωγες και θρήνοι. Ο Πνευματικός Ηγέτης της Κορίνθου ο Μητροπολίτης Δαμασκηνός μένει όρθιος, ακλόνητος και ψύχραμος. Μέσα από ένα ξύλινο βαγόνι γίνεται ο εμψυχωτής του χειμαζομένου λαού του.

Η απροσμέτρητη ψυχική αντοχή του Δαμασκηνού και η εκπληκτική αυτοπεποίθησή του έχουν κάτι το υπερφυσικό, το θαυμαστό.

Στις 5 Μαΐου 1928 η Αθηναϊκή Εφημερίδα «Πρωΐα» και η εφημερίδα «Το Ελεύθερο Βήμα» στις 27/4/28 σκιαγραφούν την προσωπικότητα, και το έργο του.

Ιδρύει τον Αυτόνομο Οργανισμό Σεισμοπαθών Κορίνθου, και μεταβαίνει στην Αμερική αναζητώντας πόρους. Και έτσι ενάμιση χρόνο με-

τά στις 27.10.29 θεμελιώνεται η Νέα Κόρινθος και όλα αυτά χάρις στον Μητροπολίτη Δαμασκηνό.

Το 1930 ο Οικουμενικός Πατριάρχης τον διορίζει Πατριαρχικό Έξαρχο Αμερικής και αναδιοργανώνει την χειμαζόμενη Εκκλησία της Αμερικής.

Όλα αυτά τον καταξιώνουν και έτσι μετά το θάνατο του Αρχιεπισκόπου Χρυσόστομου Παπαδοπούλου εκλέγεται στις 5 Νοεμβρίου 1938 Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος παρά την επιθυμία της Κυβέρνησης της δικτατορίας της 4ης Αυγούστου να προωθηθεί στον Αρχιεπισκοπικό θρόνο ο από Τραπεζούντος Χρυσάνθος.

Η δικτατορία ουδέποτε ξέχασε ότι ο Δαμασκηνός έγινε Μητροπολίτης Κορινθίας κατά την περίοδο της Επανάστασης Πλαστήρα το 1922. Μάλιστα κατά τη διήγηση του τότε Υπουργού Ασφαλείας Μανιαδάκη κορόβαν ενδόμυχα μήπως ο Δαμασκηνός με το υψηλό του κύρος βοηθούσε στην πτώτη της.

Και έτσι με την ανάληψη του Υπουργείου Παιδείας από τον ίδιο το δικτάτορα Μεταξά με μεθοδευμένη απόφαση του Συμβουλίου Επικρατείας ακυρώνεται η εκλογή του Δαμασκηνού στις 6 Νοεμβρίου 1938 και με τροποποίηση της Νομοθεσίας για την εκλογή του Αρχιεπισκόπου, αφαιρείται η αρμοδιότητα από την Ιεραρχία και δίδεται στη 12μελή Διαρκή Σύνοδο, η οποία υπό την καταθλιπτική πίεση της Δικτατορίας επιβάλλει ως Αρχιεπίσκοπο τον Χρυσάνθο, και συγχρόνως εκτοπίζεται στο Μοναστήρι της Φανερωμένης της Σαλαμίνας.

Με την Γερμανική Κατοχή με απόφαση της Μείζονος Συνόδου επανέρχεται στον Αρχιεπισκοπικό θρόνο τον Ιούλιο του 1941. Ο Ηγέτης κοντά στον μαρτυρικό λαό, προσπαθεί να απαλύνει τον πόνο του, να σφογγίσει τα δάκρυά του. Ιδρύει τον Εθνικό Οργανισμό Χριστιανικής Αλληλεγγύης, την Υπηρεσία Πρόνοιας Κρατουμένων, Γραφείο Απορφανισθεισών Οικογενειών. Αγωνίζεται νυχθημερόν για τη σωτηρία πατριωτών από τα νύχια των κατακτητών, γίνεται ο φύλακας άγγελος των Εβραίων, ο καλός ποιμήν του ποιμνίου του. Οι συγκρούσεις του με τους εκπροσώπους της χιτλερικής εξουσίας είναι καθημερινές. «Μα δεν φοβάται»; ρωτούσαν οι Γερμανοί εκπληκτικοί.

Ναι δεν φοβόταν, γιατί η έντονη προσωπικότητά του ήταν η ιδανική συνισταμένη ετεροκλήτων αρετών. Η Ολύμπια καρτερία συνυπήρχε πάντοτε με το χαλίβδινο θάρρος. Αλλά κυρίως πηγή της υπαρέξεως και της δυνάμεώς του ήταν η πίστις του, λέγει ο καθηγητής Γιάννης Γεωργιάκης που τον έζησε από πολύ κοντά.

Ο Δαμασκηνός είχε υπερβεί το φόβο μιας εφήμερης ζωής και αναζητούσε το Αιώνιο μέσα από τη μαρτυρική πορεία του ποιμνίου του.

Η ΝΑΥΣ και ο Ναύκληρος, όπως συνθηματικά λεγόταν ο Δαμασκηνός και η εκκλησία στις μυστικές συνεννοήσεις με τις συμμαχικές αρχές και την εξόριστη κυβέρνηση, έκαναν πλήρως το καθήκον τους κατά τα μαύρα χρόνια της κατοχής.

ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ - ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Η απελευθέρωση της Ελλάδος α-

πό τις δυνάμεις δεν άργησε να έρθει.

Ο Δαμασκηνός με το αναμφισβήτητο εθνικό του έργο στην κατοχή είχε επιβληθεί ως εθνική προσωπικότητα. Η συμφωνία όλων των πολιτικών μεριδών στο πρόσωπό του για να αναλάβει τα καθήκοντα του Αντιβασιλιά επιβεβαιώνει και επιβραβεύει το έργο του στην κατοχή. Και στις 31 Δεκεμβρίου 1944 ορκίστηκε Αντιβασιλεύς και στις 28 Φεβρουαρίου 1946 παρέδωσε τα καθήκοντά του στον τότε Βασιλέα Γεώργιο Β'.

Συγχρόνως όπως αναφέρει και ο κ. Ντίνος Μαρτυριάννης στο βιβλίο του «Κοινοβουλευτική Ιστορία της Επαρχίας Ναυπακτίας» χρημάτισε και Πρωθυπουργός από 17/10 - 1/11/1945, μετά την παραίτηση Βούλγαρη, και παρέδωσε μετά το μικρό αυτό διάστημα στον Παναγιώτη Κανελλόπουλο.

ΘΑΝΑΤΟΣ: Το βράδυ στις 20 Μαΐου 1949 η ραγισμένη καρδιά του σταμάτησε από τις αδιάκοπες συγκινήσεις μιας έντονα υπεύθυνης ζωής και περιήλθε στην δικαιοδοσία της νηφάλιας και αδέκαστης ιστορίας. Αυτή θα κρίνει το πολυσύνθετο έργο του Δαμασκηνού.

Τελειώνοντας θέλουμε να τονίσουμε ότι αξίζουν θερμά συγχαρητήρια στον Πρόεδρο της Εταιρείας Ναυπακτιακών Μελετών κ. Χαράλαμφο Χαραλαμπίδου και στο Διοικητικό Συμβούλιο της Εταιρείας για την πρωτοβουλία που πήραν να παρουσιάσουν σε εκδήλωση τη ζωή και το έργο του Δαμασκηνού.

Επίσης καταγράφουμε και δύο ποιήματα, αφιερωμένα στον Αρχιεπίσκοπο Δαμασκηνό:

Στη Δορβισιά κατάκορφα Χρυσός Σταυρός ταιριάζει

Ως θα ναι περιθώρητος, κόσμον πολύν θ' αγαπάς.

Πολλά βουνά και ποταμιές, πολλούς φτωχούς χωριάτες

μα και πολλούς ευλαβικούς, που θα περνάν διαβάτες...

Χρυσός Σταυρός ολημερίς κι ολονυχτίς θα λάμπη.

Καρδιά δε θάνα Χριστιανού που η αγτίδα του δε θάμψη!

Θ' ανατριχιάν οι ζωντανοί θ' ανασταγνάν οι Τάφοι...

Στοιχείο θα υψώνεται ο Σταυρός: ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ, θα γράφει!

Γ. ΑΘΑΝΑΣ.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τη Δορβισιά κατηφοράει τη Πογωνιά ανεβαίνει βαστώντας στο σκακί του τα γουρνοτσάρουχά του

Στο Σχολαρχείο του Πλατάνου ξυπόλυτος πηγαίνει και η μοίρα αθώρητη βλογάει το αδρό δρασκελισμό του. Στο πρόσωπό του το χλωμό στην αίσθησα όταν ράζει το Δημητρό γνωρίζουνε συμπαθητές - δασκάλοι.

Μα ο δάσκαλος Κωτσόπουλος το μέλλον που εξετάζει μίτρα θωρεί επισκοπική στο ωραίό του κεφάλι.

ΘΑΝΑΣΗΣ

ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

Αίγινα 26.8.1988

Και τα ποιήματα τ' αντιγράψαμε από το βιβλίο του κ. Χαράλ. Χαράλαμπεύου - Ναυπακτιακά Μελετήματα

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Το Α.Σ.

ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΛΟΚΡΩΝ

Εκτός από την παραλιακή ζώνη και την πιο όμορφη οδική διαδρομή, η Λοκρίδα, είναι ακόμα, ένα, από τα ωραιότερα χειμαδιά, της πατρίδας μας.

Εδώ θα χαρείτε την πιο ειδυλλιακή ποιμενική ζωή στα κονάκια των Σαρακατσαναίων. Γεμάτη θεοκριτικές, βουκολικές γοητείες. Στις χρυσές ώρες της χειμωνιάτικης

**ΓΡΑΦΕΙ Ο
ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΤΣΙΤΣΑΣ
(Απόσπασμα)**

Λιακάδας -τις ωραίες ημέρες της Αλκυόνας- θα χαρείτε, το θρυλικό, το μαγεμένο «Νησί της χαράς» του Πορφύρα.

*Όνειρο απίστευτο η λιόχαρη
(μέρα!*

*Κι εγώ η Αννούλα,
λίγοι παλιοί συντρόφοι μου
(και κάποιες κοπέλες μαζί,
μπήκαμε μέσα σε μια γαλανή,
(μεθυσμένη
βαρκούλα,
μπήκαμε μέσα πάμε μακριά,
(στης χαράς.*

Μια τέτοια ευτυχισμένη μέρα το νησί... έζησα κοντά στους σκηνίτες που παραθερίζουν στα μακρινά βουνά των Αγράφων. Ήταν μια κατάχρυση μέρα, του Γενάρη, γεμάτη, κατάξανθο ηλιόφως, κοντά, στη γαλάζια ακτή. Δίποδα και τετράποδα εγκατέλειψαν τις σκοτεινές κωνικές καλύβες τους. Αχτίδα ήλιου δεν τις περνούσε.

Τα κουτσούβελα, ξεχύθηκαν στα πράσινα μονοπάτια των σχίνων. Τρέχουν στην κοντινή πηγή. Το αυλάκι, που άνοιξε το νερό της πηγής, έγινε σουραύλι, μελωδικότατο. Το νερό τρέχει, ασίγαστο, χορεύει κι αλαλάζει. Κάνει χίλια παιγνίδια με τα χαλίκια, γαργαλάει σκανταλιάρικα, τα τρυφερά κορμάκια των άγριων χόρτων, που συναντάει στο δρόμο του και τ' αναγκάζει να χορεύουν σάμπα και χούλα χουπ. Τα βλαχόπουλα συναποθέτουν (σ' αυτό), το χάρτινο στόλο τους. Ακολουθούν την πορεία τους - δίχως τιμόνι και μπούσουλα για τους άγνωστους τόπους, στις «χαράς το νησί»... Ακολουθούν από κοντά με θεότρελλους πήδους (πιερότοι, αρλεκίνοι), δύο νεογέννητα κατσίκια. Τ' απομούρλναν κι αυτά, οι ασημένιοι αχνοί της λιακάδας και σκαρώνουν το χαριτωμέ-

νο τους μπαλ' ντ' ασκάν. Κάνουν χαρούμενα και καπριτσιόζικα άλματα, κουτουλάνε τα κεφαλάκια τους, ορθώνονται στα πσινά τους, κάνουν βαθιές υποκλίσεις σα να θέλουν να οδηγήσουν τη ντάμα στην πίστα της σάλπας.

Μια ροδοκόκκινη βλάχα τη βρίσκω σκυμμένη σα να κεντάει στον πράσινο καμβά της γης. Μαζεύει με το μαχαίρι της άγρια χόρτα για την βραδινή μπαμπανέτσα το λαχανόψωμο. Άγρια χόρτα κι αλεύρι καλαμποκίσιο. Όταν καλοψηθεί στη γάστρα με λίγο καλό λαδάκι στο ταψί, γίνεται παντεσπάνι. Κρίμα που θα βρισκόμουν μακριά το βράδυ απ' τη ζεστή αμβροσία, της μπαμπανέτσας. Πρόθυμη μια άλλη σαρακατσάνα θέλει να μας μαζέψει ραδίκια, άγρια, για τη σαλάτα μας.

Νωρίς έφυγα το δειλινό, πριν τσούξει το ξεροβόρι. Ο ψαρής που τον περιποιόμουνα την ώρα του ξεκινήματος, ταΐζοντάς τον, τρυφερό φύλλωμα ελιάς, έκαμε ένα γιουρούσι κατά τον τουρβά με τ' άγρια χόρτα τον αποπαίρνει η βλάχα. Ναααα! μαγκούφ'κο! Για σένα τα μάζεσα τα λάχανα;

Συνηθισμένο το υποζύγιο από τέτοιες κατσάδες δεν εδυσφόρησε. Δέχτηκε πρόθυμα κι αγόγγυστα τον αναβάτη του, που ξεκινούσε, την ώρα που ολόκληρη η πλάση αγαλλιούσε μέσα στην πλημμύρα της ευφροσύνης αυτής της πανόμορφης και θερμής ημέρας του Ελληνικού χειμαδιού. Δεν είναι οι λίγοι οι Αθηναίοι που ξεπορτίζουν αυτές τις αλκυονίδες μέρες για την ελληνική εξοχή. Αργότερα τον Απρίλη - Μάη η ακρογιαλιά της Λοκρίδος, υποδέχεται τους άλλους προσκυνητές της. Καταλύουν συνήθως τα βράδια, στα ωραία κι άνετα ξενοδοχεία της Λουτρόπολης των Καμένων Βούρλων ή των πέριξ. Για ν' απολαύσουν την ώρα του όρθρου όταν το βλέφαρο της αυγής ροδίσει στο γαλάζιο βάθος της Ευβοϊκής θάλασσας το θαύμα του Δροσίνη.

*Απ' τη δροσιά του ρουμανιού
κρυστάλλωσαν σμαράγδια.
Απ' τον αφρό της θάλασσας
κρυστάλλωσαν ζαφείρια
κι απ' τη λαμπρή αστρο-
(φεγγιά,
κρυστάλλωσαν διαμάντια!*

ΒΑΣΩ ΚΟΥΒΕΛΑ

ΔΙΑΦΟΡΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

☞ Συνέχεια από την 1η σελίδα
ΝΙΩΤΗΣ, ΕΤΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ 1994

17. ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΔΟΡΒΙΤΣΙΩΤΩΝ, ΕΤΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ 1971

B2. ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝΤΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ.

1. ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΚΑ, 1983
2. Η ΔΑΦΝΗ, 1992
3. Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ
4. ΑΡΑΧΩΒΙΤΙΚΑ ΝΕΑ, 1963;
5. ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ, 1990;
6. ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ, 1989;
7. ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ, 1995
8. Ο ΜΑΘΗΤΗΣ, 1995;

Τις εφημερίδες τα έντυπα και περιοδικά που διέκοψαν, την κυκλοφορία τους δεν τα δημοσιεύουμε ελλείψει χώρου.

Όπως φαίνεται από τις κυκλοφορούσες εφημερίδες «Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ» είναι ο αρχαιότερος και έχει αγκαλιαστεί από όλους τους Νεχωρίτες. Είμαστε όμως υποχρεωμένοι να σχολιά-

σουμε το εξής γεγονός. «Πρωτοφανές!» για πρώτη φορά στα 32 χρόνια έκδοσης του «ΝΕΧΩΡΙΤΗ» επεστράφη το τελευταίο φύλλο ως απαράδεκτο. Δυστυχώς συνέβη και αυτό από χέρι Νεχωρίτη.

☞ Η Ο.Σ.Ε.Α.Κ. (Ομοσπονδία Στερεάς Ελλάδος Αμερικής και Καναδά με τη συμπλήρωση 50 χρόνων από την ίδρυσή της μας έστειλε ένα πολυτελέστατο λεύκωμα. Στο εν λόγω λεύκωμα υπάρχει φωτογραφία και μήνυμα του Προέδρου των Ηνωμένων Πολιτειών William Clinton (Κλίντον) προς την Ο.Σ.Ε.Α.Κ. Επίσης υπάρχουν φωτογραφίες του Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας κ. Κων. Στεφανοπούλου, του πρώην πρωθυπουργού κ. Ανδρ. Παπανδρέου, του Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, του Αρχιεπισκόπου Βορείου και Νοτίου Αμερικής κ.κ. Ιακώβου και άλλων παραγόντων της Ελληνοαμερικανικής Κοινότητας.

Επίσης υπάρχει και φωτογραφία του συμπατριώτη μας κ. Αλέκου Φλώρου, ο οποίος είχε κληθεί και παραστεί στο Συνέδριο της Ο.Σ.Ε.Α.Κ., και ο οποίος στις 8.9.1995 έστειλε το παρακάτω μήνυμα:

Αγαπητοί μου συμπατριώτες, Με την ευκαιρία του εορτασμού της Πεντηκονταετίας από της ίδρυσης της Ομοσπονδίας και του πεντηκοστού Εθνικού συνεδρίου της, σας απευθύνω εγκάρδιο πατριωτικό χαιρετισμό, εκφράζω το θαυμασμό μου για την εξαιρετική εθνοπατριωτική και κοινωφελή δράση σας και εύχομαι να γιορταστούν και τα 100 και άλλα πολλά χρόνια της Ομοσπονδίας σας με την ίδια δράση και την ίδια πίστη στην Λεβεντογέννα Ρούμελη και γενικά στην ξεκουσμένη Ελλάδα μας.

Χαίρω ιδιαίτερα και αισθάνομαι υπερηφάνεια, που οι συμπατριώτες μου οι εγκατεστημένοι στην Αμερική και Καναδά, αλλά και σε όλες τις ξένες χώρες, προοδεύουν, δεν λησμονούν τον τόπο της καταγωγής τους και διατηρούν άσβεστη την φλόγα της αγάπης τους προς την Ελλάδα, την οποία φλόγα μεταδίδουν και στα τέκνα τους. Έτσι θα διατηρείται πάντοτε ακμαίος ο Ελληνισμός στο Εξωτερικό στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και τον Καναδά, ο οποίος προσέφερε και προσφέρει ανεκτίμητες υπηρεσίες στο Έθνος μας.

Με εγκάρδιους και πατριωτικούς χαιρετισμούς
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Γ. ΦΛΩΡΟΣ

Στο λεύκωμα υπάρχει φωτογραφία από την απονομή τιμητικής πλακέτας στον κ. Αλέξ. Φλώρο εκ μέρους της Ομοσπονδίας από τη Γραμματέα της ιατρού κ. Ελένης Κωνσταντίνου και

Φωτογραφίες του Κου και της Κας Φλώρου με:

- 1) Τον κ. Ευγένιο Ρωσίδη διακεκριμένου Ελληνοαμερικανό δικηγόρο και πολιτικό, και
- 2) Τους συγχωριανούς μας κ.κ. Βασ. Κότσαλο και τη σύζυγό του, τον Γεώργιο Κότσαλο, τον κ. και την Κα Γεωργίου Πανάγου, την Κα Δημητρίου Μάλλιου και τον ταμία της Ομοσπονδίας κ. Αθανάσιο Αταφογιάννη.

☞ Από την Κοινότητα μας ενημέρωσαν ότι κατόπιν ενεργειών των κ.κ. Αθανασίου και Παύλου Βλάχου, Παπανίκου Μασγάλα και Δημητρίου Αθ. Λάππα, ο Γενικός Γραμματέας ΥΠΕΧΩΔΕ κ. Βούλγαρης επιχορήγησε:

α) Την Κοινότητά μας με το ποσό των 6.000.000 για διαμόρφωση Κοινοχρήστων χώρων της, και

β) Τον ιερό Ναό του χωριού μας με 4.000.000 δρχ. για την βελτίωση του περιβάλλοντος χώρου.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΝΕΑ

☞ Συνέχεια από την 1η σελίδα
προπολεμικά.

☞ Στις 31 Μαρτίου 1996 στο Πνευματικό Κέντρο Ρουμελιωτών οργανώθηκε εκδήλωση από την ΠΑΝΣΥ (Παναιτωλοκαρνανική Συνομοσπονδία), στην οποία ο Νομάρχης Αιτωλοκαρνανίας κ. Γιάννης Βαϊνός παρουσίασε το έργο της Νομαρχίας Αιτωλοκαρνανίας κατά το έτος λειτουργίας της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης. Στη συνέχεια οι Πρόεδροι των Ομοσπονδιών Συλλόγων, Βάλτου Ναυπακτίας, Ξηρομέρου και Τριχωνίδος, έθεσαν στον κ. Νομάρχη τα προβλήματα των περιοχών τους και ζήτησαν να υπάρξουν λύσεις.

Για τα προβλήματα της Ναυπακτίας μίλησε ο πρόεδρος της Ο.Σ.Υ.Ν. κ. Γεράσιμος Μούρτος, ο οποίος για τη δική μας Κοινότητα, έθεσε το θέμα του Αγροτικού γιατρού, που εδρεύει στην Αράχωβα και ο οποίος έχει τρία χρόνια περίπου να επισκεφθεί το χωριό μας. Επίσης ετέθη και το θέμα της συγκοινωνίας, που πρέπει κατά τους θερινούς μήνες να έχει η Κοινότητά μας τουλάχιστον τρεις φορές την εβδομάδα συγκοινωνία από τα ΚΤΕΑ Ναυπάκτου και Θέρμου, με ανταπόκριση μεταξύ των στον Πλάτανο. Στην εκδήλωση από πλευράς Νεχωρίου παραβρέθηκαν: ο συμπατριώτης μας κ. Αλ. Φλώρος ως πρώην Υπουργός, ο πρόεδρος του Συλλόγου κ. Μάντης και οι κ.κ. Παύλος Βλάχος και Δημήτριος Λάππας.

☞ Στις 7 Απριλίου 1996 (Κυριακή των Βαΐων) γιορτάστηκε στο Μεσολόγγι η 170η επέτειος της εξόδου της Φρουράς του Μεσολογγίου. Την παραμονή της Εξόδου (Σάββατο του Ααζάρου) μεταφέρθηκε η εικόνα της Εξόδου από το Δημαρχείο στο Μητροπολιτικό Ναό του Αγίου Σπυρίδωνος. Το απόγευμα εψάλη Μέγας Εσπερινός και το βράδυ πραγματοποιήθηκε η πομπή από τον Ι. Ναό στον Κήπο των Ηρώων όπου έγινε η αναπαράσταση της εξόδου.

Την Κυριακή των Βαΐων έγινε η λειτουργία, και η δοξολογία χοροστατούντος του Μητροπολίτου Αιτωλοκαρνανίας κ. ΘΕΟΚΛΗΤΟΥ και άλλων Μητροπολιτών. Τη δοξολογία παρακολούθησαν εκπρόσωποι της Κυβέρνησης Πολιτικοί και πλήθος κόσμου.

Στη συνέχεια η σχηματισθείσα μεγάλη πομπή από επισήμους, και νέους και νέες με τοπικές ενδυμασίες, κατευθύνθηκε στον Κήπο των Ηρώων, όπου έγινε ομιλία και κατετέθησαν στεφάνια στον Τύμβο των Ηρώων.

☞ Στις 28 Απριλίου 1996 έγινε η Γενική Συνέλευση της Ο.Σ.Υ.Ν. (Ομοσπονδία Συλλόγων Ναυπακτίας).

Ο Πρόεδρος του απερχομένου Δ.Σ. κ. Γεράσιμος Μούρτος ανέλυσε το έργο της Ομοσπονδίας στη διετία 1994-95. Στη συνέχεια έγιναν Αχαιρεσίες από τις οποίες προέκυψε το παρακάτω Διοικητικό Συμβούλιο

για τη διετία 1996-1997:

Πρόεδρος: Γεράσιμος Μούρτος, Α' Αντιπρόεδρος: Χρήστος Σπηλιώτης, Β' Αντιπρόεδρος: Κων/νος Σερέτης, Γενικός Γραμματέας: Ιωάννης Χασάνης, Β' Γενικός Γραμματέας: Ντίνος Μακρυγιάννης, Έφορος εκδόσεων: Γεώργιος Χατζής, Οργανωτικός Γραμματέας: Γεώργιος Γωγούσης, Ταμίας: Νικόλαος Σκουφής, Β' Ταμίας: Κων/νος Μάντης, Έφορος Δημοσίων Σχέσεων: Αθανάσιος Αγριος, Σύμβουλος: Ευθύμιος Κουβαράς.

Για το Εποπτικό Συμβούλιο: Πρόεδρος: Χαράλαμπος Χαράλαμπούτσος, Αντιπρόεδρος: Βασιλική Κ. Φούρλα, Γραμματέας: Νικόλαος Τριψιανός, Αναπλ. Γραμματέας: Ιωάννης Βήττας, Μέλος: Αθανάσιος Αποστολόπουλος.

Η Ο.Σ.Υ.Ν. πραγματοποιεί θετικό έργο στη Ναυπακτία. Ενώνει τους Συλλόγους, προβάλλει αιτήματα της Ναυπακτίας, των Συλλόγων και των Κοινοτήτων σε διάφορες υπηρεσίες και φροντίζει για την επίλυσή των, γι' αυτό είναι ανάγκη να συνδράμουμε το έργο της Ομοσπονδίας.

☞ Στις 5 Μαΐου 1996 πραγματοποιήθηκε η Γενική Συνέλευση της ΠΑΝ.ΣΥ. (Παναιτωλοκαρνανικής Συνομοσπονδίας). Μετά το Διοικητικό και Οικονομικό Απολογισμό, έγιναν Αχαιρεσίες για τη διετία 1996-1997 και προέκυψε το κάτωθι Διοικητικό Συμβούλιο:

Κεντρικό Συμβούλιο: Πρόεδρος: Αλέξ. Σάββας, Α' Αντιπρόεδρος: Κώστας Σερέτης, Β' Αντιπρόεδρος: Φώτης Αναστασίου, Γεν. Γραμματέας: Αγγελική Σταθοπούλου, Αναπλ. Γεν. Γραμματέας: Θωμάς Κατσούλης, Οργαν. Γραμματέας: Νίκος Καραδήμας, Ταμίας: Σπύρος Τριλάβας, Έφορος εκδόσεων: Νίκος Σκουφής, Μέλη: Νίκος Μήτσης, Παναγιώτης Χριστόπουλος, Γεράσιμος Μούρτος, Κώστας Αρούγας.

☞ Από το γραφείο του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας κ. Παναγιώτη Κουρουμπλή, πήραμε το ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ της 8.5. 1996, στο οποίο γίνεται ενημέρωση ως εξής:

Έπειτα από συνεργασία του Γενικού Γραμματέα Πρόνοιας, κ. Κουρουμπλή Παναγιώτη, με την Επιτροπή Υγείας και Πρόνοιας του Νομού Αιτωλοκαρνανίας και τους Προέδρους των Νοσοκομείων Αγρινίου και Μεσολογγίου, εξασφαλίστηκε η υλοποίηση Προγράμματος ΠΑΠ - ΤΕΣΤ και ΜΑΣΤΟΓΡΑΦΙΑΣ από την Ελληνική Αντικαρκινική Εταιρεία, στις περιοχές της ορεινής Τριχωνίδος, ορεινού Βάλτου, ορεινής Ναυπακτίας και κεντρικού Ξηρομέρου. Το πρωτοποριακό αυτό πρόγραμμα, προληπτικής Ιατρικής θα γίνει τον Μάιο και Ιούνιο από κινητές μονάδες της Ελληνικής Αντικαρκινικής Εταιρείας, σε συνεργασία με τα Κέντρα Υγείας των παραπάνω περιοχών.

ΜΑΣ ΠΗΡΑΝ ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ

Ο συμπατριώτης μας Κ. Λιάζης μας έστειλε από την Αμερική το κάτωθι ποίημα του Κώστα Ν. Πατίλη, που κατάγεται από την Περίστα Ναυπακτίας, και δημοσιεύτηκε στον ΕΘΝΙΚΟ ΚΗΡΥΚΑ της Αμερικής στις 18/11/1995, με την παράκληση να δημοσιευθεί στο «ΝΕΧΩΡΙΤΗ». Σα φιλόξενοι εμείς οι Νεχωρίτες, το δημοσιεύουμε.

Βγήκα ψηλά στην Ανδρωνιά
κι αγνάντεψα στο βάθος
είδα τον Εύηνο αδειανό
του φαίνονταν ο πάτος.

Αιντε καμμένη Φίδαρε
τι σούμελε να πάθεις
να ξεδιψάς τις όμορφες
τι όνειρα να πλάθεις.

Σαγινευτής των Αθηνών
της Αττικής δροσάτης
όντως αλλαξοδρόμησες
παρά τη θέλησή σου
μήπως και σε ρωτήσανε
αν τόθελε η ψυχή σου;

Κλάφτε βουνά της Ρούμελης
και του Επάχλου κλάφτε
τον Εύηνο ξεχάστε τον
στα όνειρά σας θάψτε.

Πλατάνια παραπόταμα
δένδρα κι σοί και σμίρνα
σας βλέπω μελοθάνατα
να τάχετε χαμένα.

Ζαρκάδια αγριογούρουνα
ζώα τρανά κοπάδια
της μοίρας σας ήταν γραφτό
να πιείτε από ηγαδάδια.

Οι πέστροφες του Κάκαβου
λαγοί, πουλιά κι αρθρόνια
πάνε για τον αφανισμό
και μάλιστα αιώνια.

Κώστας Ν. Πατίλης

ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΒΟΥΝΟΚΟΡΦΕΣ

*Δύο σταγόνες - λίγο χώμα
στο αυλάκι είναι ποίημα,
του βουνού και της οξιάς
με αγάπη σαν κοιτάς.*

*Στην κορφή του ψηλορείτη
μου επάγωσε η μύτη,
εσταμάτησα να δω
το δικό μας ουρανό.*

*Τα τζιτζίκια πιπιρίζουν
τους ανέμους τους γεμίζουν
με χαρούμενους ρυθμούς
που ευχάριστα ακούς.*

*Τα πλατάνια κι οι ελάτοι
φαίνονται σ' όλα τα πλάτη,
του δικού μας ψηλορείτη
με τα αμέτρητα τα μήκη.*

*Εδώ θάρθω να καθίσω
το σπιτάκι μου να χτίσω
ν' απολαύσω και να ζήσω
και εδώ να αγαπήσω.*

*Χωρίς άγχος η ζωής μας
θα τονώσει την ψυχή μας
η ατμόσφαιρα αυτή
θάναι πάντα ζηλευτή.*

*Από τη συλλογή ποιημάτων
της Κικής Ντούζου -
Χατζηνικολάου.*

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

Ως γνωστό η δεύτερη Κυριακή του Μαΐου έχει καθιερωθεί σε όλα τα πλάτη και μήκη του κόσμου, ως παγκόσμια ημέρα της Μητέρας, της Μάνας, της Μανούλας, της Μαμάς.

Εφέτος η ημέρα αυτή γιορτάστηκε την Κυριακή της 12ης Μαΐου ε.ε. Την ιδέα της γιορτής της Μητέρας συνέλαβε η Αμερικανίδα Ann Jarvis, η οποία όταν πέθανε η Μητέρα της, την οποίαν υπεραγαπούσε, σκέφτηκε ότι έπρεπε να αφιερωθεί μια μέρα στη Μητέρα. Την ιδέα της αυτή την υλοποίησαν διάφορες Αμερικανικές Πολιτείες και στη συνέχεια καθιερώθηκε στην Ευρώπη και σ' όλο τον κόσμο.

Ο ελληνικός τύπος εφέτος, όπως και κάθε χρόνο, αφιέρωσε στη γιορτή της Μητέρας ειδικό θέμα και θα αποτελούσε παράλειψη και ασέβεια στη Μορφή της Μάνας, εάν και ο Νεχωρίτης, δεν αφιέρωνε λίγα λόγια στη Μητέρα που μας χάρισε τη ζωή.

Την ημέρα αυτή όλα τα παιδιά και όλοι οι άνθρωποι του πλανήτη μας, ανεξάρτητα από την ηλικία τους τιμούν τη Μάνα τους, είτε με ένα μπουκέτο λουλουδιών, είτε με ένα θερμό τηλεφώνημα ή μια ευχετήρια κάρτα εάν ζει μακριά τους, είτε με μια επίσκεψη στο γηροκομείο, εάν η μοίρα την πήγε εκεί, είτε με ένα προσκύνημα στο νεκροταφείο εάν έχει πεθάνει ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο.

Είμαστε όλοι παιδιά της ηρωίδας Μάνας. Αυτή μας γεννά, αυτή μας τρέφει με το μητρικό της γάλα, αυτή μας νανουρίζει για να κοιμηθούμε, αυτή ξαγρυπνάει πάνω από τη σαρμανίτσα μας και το μαξιλάρι μας, αυτή μας καϊδεύει τρυφερά και μας μεγαλώνει, αυτή μας μαθαίνει τα πρώτα λογάκια, αυτή μας διαμορφώνει το χαρακτήρα, αυτή μας προστατεύει, αυτή μας συμβουλεύει, αυτή μας αγαπά ανι-

διοτελώς και χωρίς ανταλλάγματα, αυτή μας συγχωρεί όταν παρακούμε, διότι όπως λέει ο Μπαλζάκ «Η καρδιά της Μητέρας είναι μία άβυσσος, που στο βάθος της βρίσκεται πάντοτε η συγγνώμη».

Εάν η υπέροχη μορφή της Μάνας, παρασυρθεί από τη δίνη των δήθεν σήμερα κοινωνικών εξελίξεων και απομακρυνθεί από τη φυσική της αποστολή και θέση, τότε η οικογένεια και η Κοινωνία θα οδηγηθεί σε περιπέτειες απρόβλεπτες.

Οι μητέρες των μεγάλων ανδρών της εκκλησίας επέδρασαν αφάνταστα στη διανοητική και ηθική τους διαμόρφωση. Αυτές ενστάλαξαν στις ψυχές τους φωτεινές ηθικές αρχές και κατευθύνσεις.

Εάν η ανθρωπότητα απέκτησε έναν Κάντιον, ο οποίος εδέσμευσε το ανθρώπινο πνεύμα και απέβη ο Πλάτων της νεώτερης περιόδου, τούτο οφείλεται στη Μητέρα του.

Ποιητές, σοφοί, λογοτέχνες ύμνησαν τη Χρυσή Μάνα και αφιέρωσαν στίχους και ωραίες εικόνες στην αιώνια Μητέρα.

Ας σημειώσουμε παρακάτω αποσπάσματα στίχων μερικών ποιητών:

«Για σε το πρώτο κλάψιμο
για σε το πρώτο γέλιο
εσύ 'σαι το θεμέλιο
που χίζεται η ζωή».

Γ. ΑΘΑΝΑΣ

«Όλο το σπίτι φωτισμένο

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟ ΚΡΥΟ

Τα παλιά εκείνα τα χρόνια τα νεκροταφεία είχαν και φύλακα για τυχόν τυμβωρυχία. Έτσι και το Νεχώρι. Ένα καλοκαίρι, μήνα Ιούλιο, καταμεσήμερο, που έσκαγε ο τζιτζικας από τη ζέστη, περνούσε ένας οδοιπόρος κοντά στο νεκροταφείο. Είχε βγάλει το σακκάκι του και το πουκάμισό του κι ήταν κατακόκκινος και καταϊδρωμένος. Βλέπει το φύλακα του νεκροταφείου να κάθεται ντυμένος γερά και ριγμένη από πάνω την κάπα του.

Ο διαβάτης απορεί τον καθημερινό και του λέει:

- Καλημέρα πατριώτ'! Δεν έσκασες ακόμη με τόση ζέστη, που είσαι ντυμένος βαρειά ρούχα και φοράς ακόμα κι από πάνω την κάπα σου;

- Καλημέρα φίλε! Μι ρουτάς, γιατί είμαι ντυμένος έτσι(μ) βαρειά! Έχου πολλά χρόνια φύλακας. Κι έχου ιδή, πως όσοι πέθαναν κι κοιτούντι ιδώ θαμμένοι, όλοι(οι) από κρύου έπαθαν. Γι' αυτό φ(υ)λά(γ)ουμι από του κρύου!

Σημ. Οι βλαχοποιημένες φορούν χειμώνα - καλοκαίρι την ίδια φορεσιά. Έχουν έτσι σταθερή τη θερμοκρασία του σώματός τους.

Από το βιβλίο του Δημ. Ντούζου «ΝΕΧΩΡΙ ΤΟ ΚΑΜΑΡΙ ΜΑΣ».

κι όλων χαρούμενη η ψυχή
όταν το τρισευλογημένο
γέλιο της μάνας αντηχεί».

ΜΙΧ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

«Πως να πειράξω τη μητέρα,
να κάνω να μου λυπηθεί,
που όλη νύχτα κι όλη μέρα,
για το καλό μου προσπαθεί».

Γ. ΒΙΖΥΗΝΟΣ

«Ποιός την κούνια μας κουνάει
όταν είμαστε μικράκια;
Ποιός χαμογελά στο πλάτι
και γλυκά μας λέει λογάκια
και τον ύπνο προσκαλεί;
Η μαμά μας η καλή».

ΣΤ. ΣΠΕΡΑΝΤΣΑΣ

«Μάνα:
Δεν βρίσκεται λέξη καμία
νάχη στον ήχο της τόσο
(αρμονία).

ΓΕΡ. ΜΑΡΚΟΡΑΣ

Παιδιά και άνθρωποι όλης της γης μην ξεχνάτε τη Μάνα σας, θυμηθείτε τουλάχιστον μια φορά το χρόνο, την ευλογημένη Μητέρα από την Παναγία την Πλατυτέρα, την Γλυκοφιλούσα. Η Μάνα είναι ουρανόσταλη, ακριβή γλυκιά και της αξίζει μια γιορτή, μια τιμή κι ένα φωτοστέφανο.

N.M.

ΟΙ ΑΛΛΟΙ ΓΙΑ ΜΑΣ

Στη μηνιαία εφημερίδα Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ που εκδίδεται στην Αθήνα στο φύλλο του Μαΐου 1996 υπάρχει ένα δημοσίευμα για τον Παπά του χωριού μας τον Παπανίκο Μασγάλα. Επειδή θεωρούμε το δημοσίευμα αυτό πολύ σημαντικό και για τον Παπά μας, αλλιά και για το χωριό μας το αναδημοσιεύουμε.

Παράδειγμα προς μίμηση ο παπα - Νίκος

Θα το επισημάνουμε πολλές φορές μέσα από τις σελίδες της «Ο» ότι οι ιερείς των χωριών με πληθυσμό κάτω των 500 ατόμων είναι ήρωες μόνο και μόνο που εκτελούν τα λειτουργικά τους καθήκοντα. Πόσο μάλλον θα πρέπει να εκθειάζουμε τους εφημερίους αυτούς, όταν με τις πενιχρές οικονομίες του παγκαρίου αλλιά και με τη συνεισφορά από το μισθό τους κτίζουν νέους ναούς, ανακαινίζουν παραδοσιακά, βυζαντινά εκκλησιάκια και προβαίνουν σε μια σειρά ενεργειών που συμβάλλουν ει μ η τι αλλήο στην πνευματική πρόοδο των μικρών εστιών της επαρχίας μας.

Έναν απ' αυτούς τους εφημερίους συναντήσαμε σ' ένα μικρό ορεινό χωριό της περιοχής Ναυπακτίας και όταν γνωρίσαμε το έργο του πραγματικά μείναμε έκθαμβοι. Η παρουσία του παπά - Νίκου στο Νεοχώρι, χωριό της περιοχής του Ευήνου συνέβαλε στη γενική πνευματική πρόοδο όλων των κατοίκων. Ο παπα - Νίκος κατάφερε με χίλιες - δυο θυσί-

ες να ανακαινίσει τον πανέμορφο ναό. Κτάφερε να ξεπεράσει τις μικροπαρεξηγήσεις που παρατηρούνται στα χωριά και να κρατά ενωμένους ως μια γροθιά τους κατοίκους του χωριού. Ενέσκηψε στα προβλήματα του καθενός και έδωσε λύσεις. Έφερε με τις κατ' οίκον επισκέψεις του όλο τον κόσμο στην αγκαλιά της Εκκλησίας. Στάθηκε κοντά στον πόνο των γερόντων, δίνοντάς τους παραγοριά Χριστού. Βοήθησε τους λιγοστούς νέους στην πνευματική τους πρόοδο και βρέθηκε συνοδοιπόρος στα νεανικά προβλήματα. Ο παπα - Νίκος του Νεοχωρίου αποτελεί τη συνέχεια των ηρωικών εκείνων παπάδων της επαρχίας και που έτρεφαν με γνώση Χριστού, τις γενιές των Ελλήνων. Ο παπα - Νίκος δεν είναι μοναδικός. Υπάρχουν πολλοί σαν αυτόν εφημέριοι που εργάζονται σιωπηλά μακριά από τα φώτα της δημοσιότητας. Είναι οι πραγματικοί εργάτες του Ευαγγελίου που διατηρούν άσβεστη τη φλόγα της πίστης.

ΟΙ ΤΡΕΛΕΣ ΟΙ ΑΓΕΛΑΔΕΣ

Μεγάλος σάλος ξεσηκώθηκε τον τελευταίο τον καιρό με την αρρώστια των τρελών των αγελάδων, τη σπογγώδη εγκεφαλίτιδα, όπως τη λένε οι γιατροί. Φόβος και πανικός στον κόσμο, αμυχανία στους... ιθύνοντες.

Ατέλειωτες οι συζητήσεις «μαύρα και άραχνα» τα συμπεράσματα.

Κι όλα αυτά γιατί;

Γιατί οι παντογνώστες επιστήμονες δε γνώριζαν αυτά, που ήξερε η βάβω μας -Θεός σ'χωρέσ' την- εδώ κι εξήντα τόσα χρόνια.

Ε, ρε κατακατημένη Βάβω!... Ήσουν η κορυφή της διαίτολογίας και της υγιεινής και δε στο είχαμε! Ήρθε η ώρα όμως να δικαιωθείς!

Όταν «στη χάση και στη φέξη» έσφαζαν στο χωριό καμιά παλιόγιδα και μαγειρεύαν το κεφάλι της, εμείς οι πιτσιρικοί αρκούμασταν να γλείφουμε κανένα κόκκαλο, ενώ οι μεγάλοι απολαμβάναν το μυαλό -αν είχε μέσα το «παλιοκάρακλο»- και τ' άλλα «ψαχνά» του κεφαλιού. Απαγορεύεται ρητά και κατηγορηματικά να τρώνε οι μικροί γλώσσα, μυαλό και μά-

τια και το καθένα απ' αυτά για λόγο διαφορετικό.

Και αν καμιά φορά ζητούσαμε:

- Βάβω, νω μ' κι μένα λιγάκι γλουσσούλα, μας απόπαιρνανε λέγοντάς μας:

- Γλώσσα; Τι λες, πιδάκι μ', για να μη βάν'ς γλουσσούλα μέσα;

Πίστευε, πως όποιος τρώει γλώσσα, «βγάνει... γλώσσα».

- Τότι νω μ' μάτ'...

- Τα μάτια δεν τα τρώνι τα πιδιά, γιατί βγάν'νι τ' αδερφού τ'ς του μάτ'!...

- Ε, τότε νω μ' λιγάκι μνυαλό...

- Πω, πω, μανούλα μ'!... Αϊκούς μνυαλό ισύ του χαϊβανάκι!... Τα μ'κρά, κουτούλα μ', δε βγάν'νι μνυαλό στου στόμα τ'ς!

- Γιατί, ρε Βάβω;

- Γιατί τριλαίνουντι, πέφτ'νι στου πουτάμ' κι πνί'ουντι.

«Τρελαίνονται»!... Όπως οι αγελάδες.

Κι εμείς που δεν μπορούσαμε να εξηγήσουμε την άρνηση αυτή της Βάβως, συκοφαντούσαμε τη φουκαριά-

ρα άδικα:

«Μας κουρουϊδεύ' για να του φάει μαναχή τ'ς...». Ποιός η Βάβω μας, που θά 'δινε για μας και την ψυχή της!

Και

συ, ρε Βάβω, γιατί του τρως; Δε σκιά 'ισι του πουτάμ';

- Τ'ς μιγάλ'ς δεν τ'ς π'ράζει, μανούλα μ'.

Κάτι ήξερε και για τούτο η γριά!

Γιατί, όπως λένε κι οι γιατροί, η ασθένεια αργεί να «ωριμάσει». Από τηνώρα που θα μολυνθεί ο άνθρωπος, χρειάζονται είκοσι με τριάντα χρόνια για να εκδηλωθεί η αρρώστια. Ε, μέχρι τότε η Βάβω, «θα πάγαινε στη δ'λειά τ'ς»...

Αυτά τότε δε μπορούσαμε

☛ Συνέχεια στη 8η σελίδα

Όποιος θέλει να δημοσιεύει κάποιο άρθρο, γνώμη, παράπονα (ενυπόγραφα ή όχι), να μας στέλνει στο γραφείο του Συλλόγου ταχυδρομικώς ή να το παραδίδει σ' οποιοδήποτε μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου.

ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΙΣ ΘΕΡΑΠΕΙΕΣ ΜΕ ΦΥΤΑ

Ο άνθρωπος από πολύ παλιά αναζήτησε στα φυτά θεραπευτικές ιδιότητες, κινούμενος άλλοτε από την παρατήρηση και άλλοτε από ελπίδες υπερφυσικής ή μαγικής δράσης. Είναι αλήθεια ότι στα φυτά βρέθηκαν τα πρωτόγονα φάρμακα. Η ανάπτυξη της επιστημονικής σκέψης και έρευνας στους τομείς της βοτανικής, φαρμακογνώσις, φαρμακολογίας και κυρίως της χημείας έφερε σε γνώση μας πλούτο φαρμακευτικών ουσιών που υπάρχει στο φυτικό βασίλειο. Σήμερα τα περισσότερα φάρμακα γίνονται συνθετικά στα μεγάλα εργαστήρια φαρμακευτικών εταιρειών. Όμως ο άνθρωπος και σήμερα συχνά αναζητά στα φυτά θεραπευτικές ενέργειες. Στην προσπάθεια αυτή πολλές φορές υφίσταται δυσάρεστα επακόλουθα από τη χρήση φυτών ως φαρμάκων.

Η διάκριση των φαρμακευτικών ουσιών από τις δηλητηριώδεις είναι πολύ δύσκολη και γι' αυτό άλλωστε το ίδιο φυτό που θεραπεύει μερικές φορές δηλητηριάζει.

Σκοπός μας δεν είναι να δείξουμε πόσο μπορεί να βλάψουν τα φυτά και τα δέντρα που βρίσκονται γύρω μας, αλλά να μάθουμε να είμαστε προσεκτικοί. Οι φαρμακευτικές και δηλητηριώδεις ουσίες που περιέχονται στα φυτά ασφαλώς εξυπηρετούν κάποια σκοπιμότητα, που δεν θα μπορούσαμε να την προσδιορίσουμε ακριβώς, αλλά το πλέον απλό είναι ότι εξυπηρετούν την ά-

ριωδών φυτών ως τροφής συγχρόνως τα με άλλα που είναι φαρμάκων (μανιτάρια, καρποί του μανδραγόρα).

γ) Χρησιμοποίηση φυτών ως φαρμάκων, σύμφωνα με τη λαϊκή θεραπευτική παράδοση (πικραγούρι, σπάρτα).

Και σήμερα με τις τόσες θεραπευτικές μεθόδους και την πληθώρα των φαρμακευτικών σκευασμάτων ο άνθρωπος πολλές φορές αναζητάει στα φυτά θεραπεία είτε απογοητευμένος από άλλες θεραπείες είτε αναζητώντας στον άγνωστο και μαγικό κόσμο των φυτών δυνάμεις υπερφυσικές. Και ενώ κάτι τέτοιο φαίνεται για τη σημερινή μας εποχή παράλογο, εν τούτοις δεν είναι σπάνιο.

Παρακάτω θα περιγράψουμε πολύ σύντομα μερικά από τα σημαντικότερα φυτά που μπορούν να προκαλέσουν δηλητηριάσεις.

ΔΡΑΚΟΝΤΙΑ Ή ΦΙΔΟΧΟΡΤΟ (ΑΡΟΝ ΤΟ ΣΤΙΚΤΟΝ)

Βρίσκεται σε όλη την Ελλάδα. Φυτρώνει στους φράχτες, τα αραιά δάση, τις χαράδρες, σε καλά αεριζόμενα εδάφη. Είναι ποώδες με μεγάλα έμμοιχα φύλλα λογχοειδή, βαθυπράσινα, που συχνά φέρουν κόκκινες και μαύρες κηλίδες. Ανθίζει τον Απρίλιο - Μάιο.

Το δραστικό συστατικό είναι αιθέριο έλαιο που περιέχει αροϊνή, ουσία δηλητηριώδη. Είναι ερεθιστική για τους βλεννογόνους και το δέρμα και έχει τοξική δρά-

την ελατηρίνη, τοξική ουσία. Όταν λαμβάνεται από το στόμα έχει ισχυρή καυστική δράση και προκαλεί έντονη διάρροια. Επίσης προκαλεί ερεθισμό του βλεννογόνου του στομάχου, εμετούς και ισχυρούς πόνους. Εκτός αυτών, προκαλεί βλάβη των νεφρών με ανουρία. Η πικραγούρι χρησιμοποιήθηκε από τη λαϊκή ιατρική για διάφορες παθήσεις όπως τη θεραπεία του καρκίνου και της ιγμορίτιδας με ριζικές εισπνοές. Η εισπνοή αυτή προκαλεί έντονη φλεγμονή στη μύτη και γενικότερες δράσεις και βλάβες ιδιαίτερα στα νεφρά. Έχουν συμβεί στο παρελθόν θάνατοι από τη χρήση της πικραγούριδας ως φαρμάκου. Για τις δηλητηριάσεις δεν υπάρχει ειδική θεραπεία.

ΕΥΦΟΡΒΙΑ, ΓΑΛΑΤΣΙΔΑ Ή ΦΛΩΜΟΣ

Είναι φυτό ποώδες ή θαμνώδες. Στην Ελλάδα υπάρχουν γύρω στα 50 είδη γνωστά με διάφορα ονόματα, όπως φλώμος, γαλατσίδα, γαλακτόχορτο, τσιρολαπίδι, αγγέλουρας. Μεταξύ αυτών το είδος ευφόρβιον το ηλιοσκοπικό απαντά συχνά στη χώρα μας, κυρίως στα χωράφια.

Παλαιότερα, το φυτό χρησιμοποιήθηκε στη θεραπευτική, εξωτερικά σε διάφορες δερματικές παθήσεις. Σήμερα βέβαια έχει τελείως εγκαταλειφθεί αυτή η χρήση του και χρησιμοποιείται μόνο σε ορισμένες περιοχές της Ελλάδας για το ψάρεμα. Τα ψάρια ερχόμενα σε επαφή με το χυμό του φυτού, τον οποίο ρίχνουν μέσα στο νερό, παραλύουν (φλωμώνουν) απ' όπου και η λαϊκή έκφραση «φλώμωσα». Κατά την έκθλιψη (στούμπισμα) του χυμού από τους βλαστούς της γαλατσίδα μπορεί να εκτιναχθεί σταγόνα στα μάτια, όπου προκαλεί βαριά βλάβη.

Τοξικά είναι όλα τα μέρη του φυτού, η ρίζα, τα φύλλα και τα σπέρματα.

Το μεγαλύτερο τοξικολογικό ενδιαφέρον παρουσιάζει ο χυμός του φυτού που είναι σαν γάλα, ο οποίος βγαίνει όταν σπάσουμε το φυτό και εμφανίζει ισχυρή ερεθιστική δράση στο δέρμα και τους βλεννογόνους. Ο χυμός ενός είδους γαλατσίδας χρησιμοποιούνταν από Ιθαγενείς στην Αφρική ως δηλητήριο βελών που προκαλούσε βαριά δηλητηρίαση.

Δηλητηριάσεις από διάφορα είδη γαλατσίδας φαίνεται ότι δεν είναι σπάνιες στα ζώα, στα οποία συμβαίνει όσες φορές μικρά τμήματα του φυτού αναμειχθούν με την τροφή τους. Εδώ πρέπει να σημειωθεί ότι τα ζώα αποφεύγουν τα δηλητηριώδη είδη της γαλατσίδας.

Οι δηλητηριάσεις στον άνθρωπο είναι σπάνιες, πολύ δε περισσότερες οι θανατηφόρες. Είναι συνήθως τυχαίες και παρατηρούνται σε παιδιά, τα οποία από περιέργεια δοκιμάζουν τους βλατούς ή το χυμό των φυτών. Ελαφρότερες δηλητηριάσεις παρατηρούνται, όταν πει κανείς γάλα, το οποίο

προέρχεται από ζώα, στην τροφή των οποίων έχει αναμειχθεί γαλατσίδα.

ΜΑΝΔΡΑΓΟΡΑΣ Ή ΜΑΝΔΡΑΟΥΛΑΣ

Ευδοκίμει στην Ελλάδα και σε άλλες μεσογειακές χώρες. Είναι γνωστό από τα αρχαία χρόνια για τη φαρμακολογική του χρήση στον άνθρωπο. Χρησιμοποιήθηκε ως υπνωτικό, αναλγητικό ή αναισθητικό λόγω της κατασταλτικής δράσης του στον εγκέφαλο.

Ο καρπός και τα φύλλα του μανδραγόρα περιέχουν υοσκυαμίνη και σκοπολαμίνη.

Η δηλητηρίαση με μανδραγόρα είναι τυχαία σε ενήλικους, που τρώνε τους καρπούς ή φύλλα από σύγχυση καθώς και στα παιδιά που τρώνε και αυτά τους καρπούς που μοιάζουν με κεράσια.

Συμπτώματα: Όπως αυτά με την ατροπίνη. Μόνο που προκαλεί και καταστολή του εγκεφάλου λόγω της σκοπολαμίνης.

Θεραπεία: Απομάκρυνση με εμετό, χορήγηση υγρών. Αντίδοτο είναι η φυσοστιγμίνη.

ΝΑΡΚΙΣΣΟΣ

Είναι διαδεδομένος στα πλούσια λιβάδια καθώς και στις ορεινές περιοχές. Δημιουργεί αποικίες. Είναι ποώδες πολυετές φυτό με εύοσμα άνθη (Μαΐος).

Ο βολβός των φυτών αυτών περιέχει αλκαλοειδή όπως τη λυκορίνη και λυκορεμίνη. Είναι φυτό τοξικό. Όταν φαγωθεί προκαλεί ναυτία, εμετό και διάρροια.

Η αντιμετώπιση συνίσταται στην απομάκρυνση του τμήματος του φυτού που έχει καταποθεί με εμετό.

Μια οικογενειακή δηλητηρίαση συνέβη προ ετών. Αφού έφαγαν ένα νόστιμο φαγητό 4 μέλη μια οικογένειας, ανακάλυψε η μητέρα - μαγείρισσα ότι στο φαγητό αντί για φρέσκα κρεμμυδάκια είχε χρησιμοποιήσει βλαστούς και βολβούς από το φυτό νάρκισσος.

Η σύγχυση προήλθε από το ότι τους νάρκισσους τους είχαν βγάλει για μεταφύτευση στον κήπο τους και αντί για κρεμμύδια μπήκαν αυτοί στο φαγητό. Όλα τα μέλη της οικογένειας παρουσίασαν γαστρεντερικά φαινόμενα, δηλαδή διάρροια και πόνο στην κοιλιά που κράτησαν αρκετές ώρες και παρήλθαν.

ΠΙΚΡΟΔΑΦΝΗ Ή ΝΗΡΙΟΝ

Γνωστό καλλωπιστικό φυτό. Όλα τα μέρη του φυτού είναι τοξικά, ακόμα και το νερό του ανθοδοχείου που τοποθετήθηκαν τα άνθη. Η τοξική δράση οφείλεται σε μια ουσία, την ολεανδρίνη, μια καρδιοτονωτική ουσία ανάλογη της δακτυλίδας.

Η συμπτωματολογία προέρχεται από την καρδιά και προκαλεί σοβαρές δηλητηριάσεις. Έχει χρησιμοποιηθεί σπάνια για θεραπευτικούς σκοπούς.

ΣΠΑΡΤΟ - ΣΠΑΡΤΑ

Απαντά παντού. Είναι φυλλοβόλος θάμνος με μικρά λογχοειδή φύλλα. Ανθίζει Μάιο - Ιούνιο.

Οι δραστικές ουσίες που περιέχει είναι αλκαλοειδή με επικρατέστερη τη σπαρτείνη.

Η δράση της σπαρτείνης είναι καρδιοτονωτική, υπεραισιχτική και διουρητική. Προκαλεί αύξηση της πίεσης, αύξηση της διούρησης και ταχυκαρδία. Ακόμα, πόνο στο στομάχι και διάρροια.

Η αντιμετώπιση είναι συμπτωματική. Προσοχή χρειάζεται στην υπέρταση. Έχουν συμβεί δηλητηριάσεις όταν μερικά άτομα χρησιμοποίησαν αφέψημα (χυμό του φυτού) για θεραπευτικούς σκοπούς.

ΦΥΛΛΟΔΕΝΔΡΟ Ή ΠΑΛΤΥΦΥΛΛΟ

Είναι φυτό καλλωπιστικό. Τα φύλλα του είναι φαρδιά και στην άκρη μυτερά. Το βρισκουμε σε γλάστρες σε εσωτερικούς χώρους και ιδιαίτερα σε πολλές εισόδους πολυκατοικιών. Το φυτό δεν περιέχει μεν δηλητηριώδεις ουσίες, αλλά στα φύλλα του υπάρχουν μικροσκοπικές, πολύ μυτερές, βελόνες από οξάλικο ασβέστιο. Όταν βάλει κάποιος, συνήθως παιδί, στο στόμα τέτοιο φύλλο ή κομμάτι από φύλλο, οι βελόνες τραυματίζουν τους βλεννογόνους με αποτέλεσμα έντονο ερεθισμό της γλώσσας και του στομάχου. Χαρακτηριστικά, το παιδί μένει με ανοιχτό το στόμα απ' το οποίο τρέχουν άφθονα σάλια και κλαίει, γιατί πονάει. Αν καταπιεί και κάποιο κομμάτι, τότε ο ερεθισμός επεκτείνεται στον φάρυγγα και έχουμε ακόμα ναυτία και εμετό.

Σε τέτοιες περιπτώσεις δίνουμε γάλα κρύο σαν μαλακτικό. Τοπικώς στο στόμα ανακουφίζει αν βάλουμε αλοιφή με τοπικό αναισθητικό.

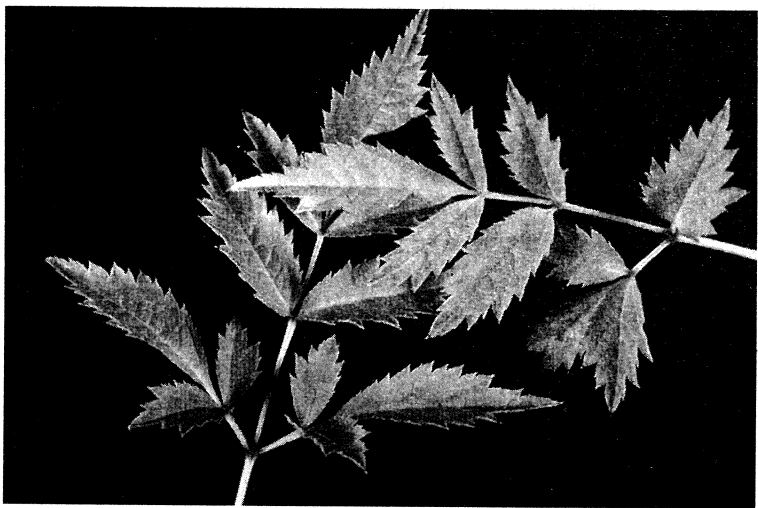
Ο άνθρωπος θηλεται από το άγνωστο και το μυστηριώδες, γι' αυτό και αναζητά στα φυτά θεραπευτικές ιδιότητες.

Συχνά θεωρείται ότι όσο σπάνιο είναι το φυτό, τόσο μεγαλύτερη θεραπευτική αξία έχει. Γι' αυτό και ακούγεται ως θαυματουργό ένα φυτό που υπάρχει μόνο σε ψηλά βουνά ή γκρεμούς ή σε μέρη απάτητα. Είναι αλήθεια ότι πολλά φυτά έχουν ουσίες με φαρμακολογική δράση, αλλά δεν σημαίνει αυτό ότι είναι φάρμακα και ότι προορίζονται για όλες τις αρρώστιες.

Τελευταία, επειδή το θέμα είναι επίκαιρο, συνιστώνται πολλά φυτά κατά της χοληστερίνης.

Δεν υπάρχει φυτό που να μην έχει χρησιμοποιηθεί για τη χοληστερίνη. Αντί να περιοριστούν τα λίπη, το κρέας κι όλα όσα αυξάνουν τη χοληστερίνη, βράζονται τα φυτά και καταναλώνονται κιά από ζουμιά, χωρίς φυσικά αποτέλεσμα. Το χωρίς αποτέλεσμα θα ήταν το λιγότερο. Το περισσότερο είναι ότι το φυτό μπορεί να βλάψει.

Π. ΒΛΑΧΟΣ

μυνά τους. Είναι γνωστό ότι ορισμένα φυτά, γνωστά δηλητηριώδη, τα αποφεύγουν τα ζώα. Κι ενώ, τα ζώα ξέρουν από ένστικτο, ο άνθρωπος πρέπει να μάθει με την παρατήρηση και την πείρα, να αποφεύγει τα δηλητηριώδη φυτά και χόρτα.

Η ελληνική φύση είναι πλουσιότατη σε είδη και ποικιλίες φυτών, ιδιαίτερα των λεγομένων αρωματικών και φαρμακευτικών.

ΤΡΕΙΣ ΤΡΟΠΟΙ

Δηλητηριάσεις από τα φυτά μπορεί να συμβούν στον άνθρωπο κυρίως με τρεις τρόπους:

α) Τυχαία λήψη (μάσηση ή κατάποση ή επαφή με το δέρμα) φύλλων ή τμημάτων του φυτού (βλαστού, ρίζας ή καρπού), συνήθως από παιδιά λόγω άγνοιας (φυλλόδενδρο).

β) Χρήση ορισμένων, δηλητη-

ση στο κεντρικό νευρικό σύστημα. Έχει χρησιμοποιηθεί σαν φάρμακο για τις αιμορροΐδες και έχει προκαλέσει δηλητηριάσεις. Δηλητηριάσεις συμβαίνουν και σε παιδιά που τρώνε τους καρπούς (ρόγες κόκκινου χρώματος) που έχουν γλυκιά γεύση. Έχει χρησιμοποιηθεί και για τα δήγματα φιδιών.

Τα συμπτώματα περιλαμβάνουν ναυτία, εμετούς, διάρροια και σιελόρροια. Σπανιότερα προκαλεί γενικά συμπτώματα. Η αντιμετώπιση έγκειται στην απομάκρυνση με εμετό, σε χορήγηση γαλακτος και χορήγηση άνθρακα.

ΠΙΚΡΑΓΓΟΥΡΙΑ Ή ΕΚΒΑΛΙΟ ΤΟ ΕΛΑΤΗΡΙΟ

Είναι φυτό ποώδες. Οι καρποί του έχουν σχήμα ατρακτοειδές και καλύπτονται από μικρές βελόνες. Ο χυμός τους περιέχει

► Συνέχεια από το προηγούμενο

ΜΙΑ ΣΠΟΥΔΗ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Κυριότερα χαρακτηριστικά είναι η Φυσιολατρεία, Πατριδολατρεία, Θρησκευτικότητα. Αξιομνημόνευτη είναι όχι μόνο η θαρραλέα αντιμέτωπιση του θανάτου αλλά και η εκπεφρασμένη πεποίθηση για ύπαρξη ζωής μετά θάνατον που εκδηλώνεται με διαλόγους νεκρών και ζωντανών, με τη φροντίδα αυτών που πεθαίνουν να καθορίζουν που θα τους θάψουν για να έχουν καλή θέα ή να φυτρώσει πλάτανος για να έρχονται τα κλεφτόπουλα να ξαποσταίνουν και να τους εύχονται. Γνωστή είναι η παραλογή όπου το νεκρό παλικάρι διαμαρτύρεται, γιατί ο απρόσεκτος διαβάτης πάτησε επάνω στο κεφάλι του και παραπονείται «τάχα δεν ήμουν κι εγώ νιος δεν ήμουν παλικάρι» κ.ά.

Άλλο χαρακτηριστικό είναι ο σεβασμός προς τη γυναίκα. Τόσο στα ερωτικά τραγούδια όπου την παρομοιάζει όπως είπαμε με περισσότερα, χελιδόνι, πέρδικα ή όμορφο καρποφόρο δέντρο μηλιά κ.λπ. όσο και στα κλέφτικα όπου πάντα της δίνει αξία σαν μάνα ή σαν αδελφή που συμπαραστέκεται και δεν διστάζει να την εξυμνήσει σαν καπετάνισσα ούτε όταν με τα κατορθώματά της νικάει άνδρες, αλλά και τις παραλογές όπου άλλοτε προσφέρεται να θυσιαστεί για το καλό των άλλων ή της οικογένειάς της όπως στο γεφύρι της Άρτας όπου, όταν της λένε ότι θα περάσει ο αδελφός της από το γεφύρι παίρνει πίσω τις κατάρες η του Μαυριανού και της αδελφής του όπου τον σώζει με την εξυπνάδα της να βάλει την υπηρέτριά της να κοιμηθεί με τον άρχοντα και έτσι να κερδίσει ο αδελφός της το στοίχημα και το βασίλειο.

Εδώ υπάρχει κάτι αξιοσημείωσης, ότι σε πολλούς μύθους των παραλογών υπάρχει μια γυναίκα που πάει να θυσιαστεί για να σωθεί η πόλη από το θηρίο που κόβει το νερό ή απειλεί τους κατοίκους με αφανισμό και πάντα την τελευταία στιγμή σώζεται από ένα εκπρόσωπο του αντρικού φύλου που τυχαία περνάει και πα-

λου που τυχαία περνάει και παλεύει και σκοτώνει το θηρίο. Ίσως να θέλει να πει ότι η γυναίκα δικαιώνεται με τη θυσία της για τους άλλους. Ο σωτήρας της είναι πάντα λεύτερος, πάντα είναι βασιλόπουλο που μερικές φορές έχει χάσει το θρόνο του και με την ηρωική του πράξη τον ξανακερδίζει συμβολίζοντας ίσως ότι ο άνδρας γίνεται βασιλιάς ή ολοκληρώνεται όταν την δύναμή του την χρησιμοποιεί για την σωτηρία των άλλων ίσως ότι η αγάπη τον κάνει βασιλιά. Αυτό είναι αρμοδιότης άλλων να το ψάξουν και ίσως να έχουν δώσει την απάντηση που δεν την έχουμε εμείς υπ' όψει μας αυτή τη στιγμή. Πάντως είναι χαρακτηριστικό ότι το προβάδισμα στη θυσία για την σωτηρία της Κοινότητας το δίνει στη γυναίκα και θυμίζει την εξέχουσα θέση που ο Λαός μας έχει δώσει και στην Παναγία που την βλέπει σαν προστάτιδα.

Οι εμφανίσεις ανδρών και γυναικών μαζί εκτός από τις ερωτικές συμμιξεις είναι πάντα αυτών που έχουν δεσμούς αίματος δηλαδή μάνα με γιό και αδελφή με αδελφό. Σχεδόν ποτέ δεν συναντάμε τον πατέρα μαζί ή το αντρόγυνο. Έχουμε το παράδειγμα της μάνας με τους εννιά γιους και τη μια θυγατέρα στο τραγούδι του Νεκρού αδελφού, τον Κριματισμένο κ.ά.

Οι περιπτώσεις που η γυναίκα εμφανίζεται να αδικοπραγεί είναι όταν καταλαμβάνεται από τον πειρασμό του παράνομου έρωτα. Τότε βάσει τα αδελφία να σφαχτούν για να απαλλαγεί από τον άντρα της, αλλά υπερισχύει πάλι ο δεσμός του αίματος που στα Ελληνικά δεδομένα είναι πολύ ισχυρός, βλέπετε ότι η Κλυταιμνήστρα που σκότωσε τον Αγαμέμνονα δεν έχει κανένα πρόβλημα με τις ερινύες άνω ο Ορέστης που σκότωσε τη μητέρα του στον ίδιο μύθο και καταπάτησε το Νόμο του αίματος

τον κυνηγούν οι Ερινύες να τον εξοντώσουν. Αυτό είναι χαρακτηριστικό μητριαρχικής δομής της Κοινωνίας που είναι συνδεδεμένο με την Ελληνική φυλή από πολύ παλιά. Βλέπουμε επίσης τη μάνα να σκοτώνει το γιό της γιατί την απειλεί ότι θα μαρτυρήσει στον πατέρα του ότι την είδε στο κρεβάτι με τον Εβραίο (πάντα ο σφετεριστής της οικογενειακής τιμής είναι αλλόθρησκος).

Στις παραλογές έχουμε μια καταπληκτική αναβίωση αρχαίων μύθων. π.χ. Στου Νεκρού αδελφού θυμόμαστε την επιστροφή της κόρης της Δήμητρας που ο Ερμής την συνόδευε στη μητέρα της από τον κάτω κόσμο αλλά και του νεκρού Άδωνη που επέστρεφε την άνοιξη κοντά στην Αφροδίτη.

Στο γεφύρι της Άρτας θυμόμαστε την θυσία της Ιφιγένειας.

Ο Κριματισμένος που ερωτεύθηκε μια νεκρή θυμίζει τον έρωτα του Αχιλλέα προς την σκοτωμένη Πενθεσίλεια την αμαζόνα. Μάλιστα εδώ έχει γίνει σύγχυση με τον έρωτα του Μ. Αλεξάνδρου προς την βασίλισσα των αμαζόνων την Θαλήστρια και αποκαλούν τον κριματισμένο Μεγαλέξαντρε και Βασιλιά μου.

Ο κολυμβητής που κολυμπάει να περάσει το πέλαγος για να δείξει την αγάπη του θυμίζει τον Θησέα με την Αμφιρίτη.

Ο Άγιος Γεώργιος που σκοτώνει το θηρίο και σώζει την κοπέλα θυμίζει Ανδρομέδα και Περσέα.

Η θυσία της νύφης που δίνει τη μισή ζωή της για να σωθεί ο καλός της θύμιζε τον Άδμητο και την Άλκηστι. Για τον ίδιο μύθο έγραψαν τραγωδίες ο Φρύνιχος και ο Ευριπίδης την Άλκηστι.

Η αναγνώριση του συζύγου που γυρνάει από τα ξένα, από την γυναίκα του, θυμίζει κατά πολύ την αναγνώριση του Οδυσσέα από την Πηνελόπη. Μεταχειρίζονται τα ίδια σημάδια, γίνεται και αυτή σε τρία στάδια κ.λπ.

Ο Μαυριανός και η αδελφή του μοιάζει με τον Ιξίονα και την Ήρα που τον τιμώρησε ο Δίας.

Της λησμονημένης θυμίζει κατά πολύ το ειδύλλιο του Θεόκριτου.

Ο Γιάννος και η Μαρουδιώ τα δύο πρώτα εξαδέλφια που αγαπιόντουσαν και επειδή δεν τους άφηναν να παντρευτούν

πεθαίνουν και γίνονται κυπαρίσσι και καλαμιά και όλο ακουμπάνε με το φύσημα του αέρα και φιλιούνται θυμίζουν τον Φιλήμωνα και την Βαυκίδα που έγιναν Δρυς και Φιλύρα.

Ο ανόσιος έρωτας της μάνας προς το γιό θυμίζει τον Ιππόλυτο τον Στεφανηφόρο του Ευριπίδη. Η κόρη η ταξιδεύτρα που πνίγεται για να μη βιαστεί μέσα στο πλοίο μοιάζει με την Ιππώ.

Για να δούμε την αξία της μεταβίβασης από στόμα σε στόμα θα επισημάνω ότι πολλές φορές παρατηρείται ότι για κάποιο μύθο οι αρχαίοι είχαν γράψει τραγωδίες όπου ο τραγωδός άλλαζε λίγο την πλοκή ή τους χαρακτήρες των ηρώων για να δώσει μια δική του φιλοσοφική άποψη επί του δράματος.

Παρά ταύτα η δημοτική παραλλαγή δεν βασίζεται στην σωζόμενη γραπτή εκδοχή που είναι και η πιο γνωστή αφού βρίσκεται γραμμένη αλλά βασίζεται παραδόξως στην προφορική εκδοχή που κυκλοφορούσε πριν ακόμη από την τραγωδία και την οποία δεν θα μπορούσε ένας λαϊκός άνθρωπος να την βρει και ειδικά την εποχή που καθιερώθηκαν οι παραλογές. Παράδειγμα η προθυμία της νύφης που προείπαμε να δώσει τη μισή ζωή της για να σωθεί ο μέλλον γαμβρός όταν οι θεοί ζητούν να θυσιαστεί κάποιος για να δεχτούν να του δώσουν παράταση ζωής. Οι γονείς του δεν δέχονται ενώ εκείνη δέχεται να ζήσει τα μισά χρόνια από όσα της μένουν και να δοθούν τα υπόλοιπα μισά στον άνδρα της. Βλέπουμε παρεμπιπτόντως και ένα συμβολισμό της φράσης «μοιράστηκαν τη ζωή τους» που συννηθίζουμε για τα ζευγάρια που παντρεύονται. Ο αρχαίος λαϊκός μύθος και η παραλογή, που σώθηκε από τον Πόντο, έχει τον άνδρα παλικάρι που ζητάει να παλέψει με

τον χάρο και αν νικηθεί να πεθάνει. Υπάρχει δηλαδή μια ηθική ισορροπία ανάμεσα στον άνδρα και στη γυναίκα, ενώ στην τραγωδία Άλκηστις που έγραψε ο Ευριπίδης για το ζευγάρι Άδμητος και Άλκηστις, αυτός είναι ένα δειλό ανθρωπάκι με ακατανόητες απαιτήσεις. Το ίδιο φαινόμενο υπάρχει και σε άλλες περιπτώσεις και αποδεικνύει αδιαμφισβήτητη την συνέχεια της ύλης.

Δεν θα πρέπει να μείνουν χωρίς επισήμανση αναφορές που δείχνουν μια ως την πούμε εμπειρική προσέγγιση σε βαθιές ψυχολογικές αλήθειες που στην επιφάνεια της επιστήμης τις έφεραν πολύ μεταγενέστερα, μόλις στον αιώνα μας οι ψυχαναλυτές και οι μελετητές της ομαδικής ψυχολογίας. Αυτές είναι η γνώση της ύπαρξης του υποσυνείδητου και του άλλου εγώ όπως το λένε οι ψυχαναλυτές που παρεμβαίνει όταν κάτι που πάμε να κάνουμε (το λέω χονδρικά, ίσως σε άλλη ευκαιρία μπορούσαμε να το δούμε αναλυτικότερα) δεν ταιριάζει με τους ηθικούς κανόνες που έχουμε αποδεχτεί και που εν πολλοίς μας επιβλήθηκαν από τον κοινωνικό μας περίγυρο. Έτσι βλέπουμε τα πουλιά, πολλές φορές, να θυμίζουν στον κλέφτη τι πρέπει να κάνει. Βλέπουμε τον ίδιο να μιλάει με το αλόγο του πριν ριχτεί στην άνιση μάχη και να του λέει τους δισταγμούς του ενώ εκείνο τον παροτρύνει. Βλέπουμε την ψυχή να μην ησυχάζει μέσα στον τάφο αν δεν εκπληρώσει την υπόσχεση που είχε δώσει ζωντανός και βλέπουμε τέλος την πάλη μεταξύ μητριαρχίας και πατριαρχίας που λέγαμε πιο πάνω που φθάνει μέχρι φονικό όταν η μάνα σκοτώνει το γιό που συντάσσεται με τον πατέρα και θέλει να την προδώσει, η της πεθεράς που σκοτώνει τη νύφη γιατί πάει να σπάσει το δεσμό με το γιό της, ή του Κωσταντή που σηκώνεται από το μνήμα για να εκπληρώσει την υποχρέωση προς τη μάνα του.

► Συνέχεια στο επόμενο

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΙΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Με το σύνθημά μας «Δώστε αίμα» καλούμε όσους Νεχωρίτες μπορούν –και μπορούμε πολλοί– να προσφέρουν αίμα στην Τράπεζά μας που έχουμε ανοίξει στο Νοσοκομείο Παίδων «Αγλαΐα Κυριακού».

Η τράπεζα Αίματος λειτουργεί πρωί και απόγευμα.

Ελπίζουμε ότι αυτή η έκκληση θα τύχει ανταποκρίσεως, διότι όλες οι προηγούμενες εκκλήσεις δεν έτυχον ανταποκρίσεως, ούτε από έναν.

ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΝΕΧΩΡΙΤΕΣ

Ο Σύλλογος βοηθά το χωριό, διατηρεί τη σύσφιξη των σχέσεων των απανταχού συγχωριανών, τρέχει στους ασθενείς, παρευρίσκεται σε ευχάριστες και δυσάρεστες περιπτώσεις των συγχωριανών και καλλιεργεί την αγάπη των Νεχωριτών.

Εάν πιστεύεις και συ στα ανωτέρω, γράψου μέλος του Συλλόγου σου, για ηθική και υλική συμπαράσταση. Ο Σύλλογος είναι πάντα κοντά στους Νεχωρίτες, ας έρθουν και αυτοί κοντά του.

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Ένα σμάρι από τσιτζίκια,
πλάι στις φυλωσιές λαλούν.
Μες τ' αυτιά μου άναρθρος βόμβος.
Πονοκέφαλοι τ' Αυγούστου, τα καυτά νέα
μηνούν·
Κέρινο τσαμπί σταφύλι, κεχριμπάρι,
με τους ζουμερούς χυμούς,
τ' ολοκόκκινο καρπούζι,
ώριμα τριζοβολόντας,
μέσα στους πλατιούς αγρούς,
τ' άρωμά τους, τη ζωή τους,
μας χαρίζουν, μας μεθούν...
Πάνε κι έρχονται καράβια,
στους γυαλούς τους ανοιχτούς.
Κι αμμουδερές; Καθρέπτες,
για όσους θέλουν να με «δουν»
Καλοκαίρι η ψυχή μου, η καρδιά μου, η
ηλιογέννητη ομορφιά μου.
Την ανεμελιά χαρίζω σ' όλους, όσους μ'
αγαπούν
κι ένα σμάρι από τσιτζίκια,
στις κληματαριές λαλούν,
πλάι σ' ένα τσαμπί σταφύλι,
τ' όνειρό μου, μέρα - νύχτα
τραγουδούν.

Βάσω Κουβελά

ΓΙΑ ΓΕΛΙΑ

Στο σούπερ μάρκετ:

- Μικρέ τί κάνεις εκεί;
- Τίποτα, κύριε.
- Αφού βλέπω ότι κρύβεις στις τσέπες σου 2 σοκολάτες. Θα φωνάξω τον αστυφύλακα!
- Δεν είναι ανάγκη τις τρώω και μόνος μου!

Ένα αγοράκι τρέχει χαρούμενο στον μπαμπά του.

- Μπαμπά, θα μου πάρεις ένα ταμπούρλο;
- Μα, παιδί μου, θα κάνεις φασαρία.
- Μην ανησυχείς, μπαμπά, θα παίζω όταν κοιμάσαι!

- Χρυσέ μου, δεν ήθελα να σου το πω χωρίς να είμαι σίγουρη, αλλά σε λίγο θα είμαστε τρεις.
- Αλήθεια; ρωτά καταχαρούμενος ο σύζυγος.
- Τι ευτυχία! Είσαι βέβαιη;
- Απολύτως. Έλαβα και τηλεγράφημα «Η μαμά φτάνει αύριο, στοπ».

Η ΛΙΤΟΤΗΤΑ ΤΟ 1947

Από τα νέα της εφημερίδος ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ 8.4.1996.

- ΠΡΙΝ ΑΠΟ 49 ΧΡΟΝΙΑ 8.4.1947.
- Από σήμερα αρχεται η διανομή εις τους κατοίκους τώως Διοικήσεως Πρωτευούσης 200 δραμίων (640 γραμμαρίων) σακχάρως Αμερικής.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ. Υπήρχε και το 1947 λιτότητα;

ΟΙ ΤΡΕΛΕΣ ΟΙ ΑΓΕΛΑΔΕΣ

☛ Συνέχεια από την 5η σελίδα

να τα εξηγήσουμε και κοροϊδεύαμε τις προλήψεις των γερόντων. Να όμως που ήρθανε οι αγελάδες οι τρελές κι εξήγησαν όλα εκείνα, που ο λαός τα γνώριζε με τη χιλιόχρονη την πείρα του.

Τι λένε τώρα οι γιατροί π' αμφισβητούσαν και αμφισβητούν τη λαϊκή ιατρική και διαιτολογία; Τα ίδια που έλεγε κι η Βάβω μας.

«Μην τρώτε το μυαλό, γιατί θα... τρελαθείτε»! Αυτοί μάλιστα υπερακοντίζοντας της Βάβως τις απαγορεύσεις, λένε: «Μην τρώτε διόλου μοσχαράκι»!

Υπάρχει, λένε, κάποια πρωτεΐνη, η «πρίον», που βρίσκεται στο μυαλό και στο μεδούλι των αιγοπροβάτων, (να, το αυτό που ήξερε η Βάβω μας), που προσβάλλει τον εγκέφαλο και γενικότερα το νευρικό σύστημα των βοοειδών και «τρελαίνονται». Χάνουν την ισορροπία τους δε μπορούν να σταθούν ορθά, πέφτουν στο έδαφος και... δεν ξανασηκώνονται.

Οι επιστήμονες έχουν ζωηρότατες υπόνοιες, πως η αρρώστια αυτή μεταδίδεται και στους ανθρώπους με τα προϊόντα, που παράγονται απ' τα βοοειδή και που καταναλώνονται απ' αυτούς.

Η σπογγώδης εγκεφαλοπάθεια, λένε, έχει σχέση με το σύνδρομο των Κρόιτσφελντ - Γιάκομπ, μια φοβερή ασθένεια του εγκεφάλου.

Μα το ανησυχητικότερο είναι, ότι ο βρασμός και τ' άλλα γνωστά μέσα αποστείρωσης δεν καταστρέφουν αυτή την πρωτεΐνη «θάνατο».

Και τώρα γεννιέται το ερώτημα: «Κι οι αγελάδες που βρίσκουνε αυτή την πρωτεΐνη, αφού είναι ζώα φυτοφάγα»; Αμ' ήταν φυτοφάγα, τώρα δεν είναι πια! Εδώ είναι που έκαμε το «θάμα» της η επιστήμη! Είναι γνωστό, πως, όταν ένας οργανισμός καταναλώνει πρωτεΐνες ζωικές (αυτές που περιέχονται στο κρέας), αυξάνει ο όγκος των μυών του, και επομένως το βάρος του σώματός του.

Στην Αγγλία λοιπόν οι κτηνοτρόφοι, στην προσπάθειά τους ν' αυξήσουν το βάρος

των βοοειδών, άρχισαν να τρέφουν τα ζώα τους με τροφές, που περιείχαν πρωτεΐνες ζωικές. Πήραν τα σπλάχνα των αιγοπροβάτων ή και ολόκληρα τα ζώα -πολλοί μιλούν και για ψοφίμια ακόμη- κι ύστερα από ειδική επεξεργασία τα έκαμαν ζωοτροφές (κρεατάλευρο), με τις οποίες τάιζαν τις αγελάδες τους. Μ' αυτό τον τρόπο και για κατήρι του μεγάλου κέρδους, οι αγελάδες από τα χορταράκια του θεού, που τρωγαν στα λιβάδια, άρχισαν να τρώνε... σπληνάντερα και κοκορέσια. Εγιναν ζώα σαρκοφάγα. Και επειδή ο βιασμός της φύσης δε γίνεται δίχως κόστος, γρήγορα ήρθε και η νέμεση, η σπογγώδης εγκεφαλοπάθεια.

Οι αγελάδες μαζί με τις καλές τις πρωτεΐνες έπαιρναν και την πρωτεΐνη «θάνατο», με αποτέλεσμα, ν' αυξάνουν μεν το βάρος του κρέατός τους, αλλά ν' αποκτούν και την ανεπιθύμητη εγκεφαλοπάθεια.

Και τώρα τρέχουνε και δε φτάνουν. Ετοιμάζονται, λέει, να θανατώσουν και να κάψουν εκατομμύρια αγελάδες κι εμείς εδώ δεν τολμούμε να φάμε μοσχαράκι κι αργότερα ποιος ξέρει και τι άλλο, γιατί δεν ξέρουμε από που μας έρχονται και τι στο δαίμονα τα τάζαν.

Κατάντησε λοιπόν οι αγελάδες να τρώνε... μεζεδάκια κι εμείς θα φάμε... σανό και χορταράκια. Τι άλλο έχουν να δουν τα μάτια μας!

π.μ.

ΛΟΓΙΑ ΣΟΦΑ

Στη στήλη αυτή με τον τίτλο «Λόγια σοφά» θα προσπαθώ να μεταφέρω, όταν η ύλη της εφημερίδας μας το επιτρέπει, λίγες γραμμές από μια μικρή συλλογή μου με λόγια μεγάλων ανδρών, γεμάτα σοφία.

Γνώσεις που όλοι πρέπει να γνωρίζουμε και να εφαρμόζουμε στη ζωή μας γιατί:

«Νερό που συγκεντρώνεται σ' ένα μέρος γίνεται λίμνη. Γνώσεις που συγκεντρώνει ένας άνθρωπος γίνονται σοφία».

Τα παρακάτω στο φύλλο αυτό αναφέρονται στα γεράματα και στο χαμόγελο που τόσο μας λείπει στη σημερινή εποχή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΟΥΡΛΑΣ

ΤΑ ΓΕΡΑΜΑΤΑ

- ☛ Τα γεράματα είναι δυσάρεστα όχι γιατί δεν έχουν απολαύσεις, αλλά γιατί δεν έχουν ελπίδες.
- ☛ Χωρίς την αρρώστια τα γεράματα δεν είναι και τόσο άσχημα.
- ☛ Έχουν ένα καλό τα γεράματα όταν έρθει ο θάνατος, μας βρίσκει μισοπεθαμένους.
- ☛ Ερωτηθείς ο Διογένης τι άθλιον (φοβερό) εν τω βίω είπες: «γέρον άπορος». Ανάθεμα δύο πράγματα φτώχεια και γεροντάματα, λέει ο λαός μας.
- ☛ Τα σαράντα χρόνια είναι τα γηρατειά της νεότητας. Τα πενήντα η νεότης των γηρατειών.
- ☛ Αν τα νιάτα ήξεραν και τα γηρατειά μπορούσαν ο κόσμος θα ήταν αλιώτικος.
- ☛ Γερνώντας κανείς γίνεται ή πιο σοφός ή πιο τρελός.
- ☛ Τα γεράματα δεν τα φέρνει, το άσπρισμα των μαλλιών αλλά το μαύρισμα της καρδιάς δηλαδή «οι θνητοί στες συμφορές ογρήγορα γεράζουν» (Όμηρος).
- ☛ Το να ξέρεις να γερνάς είναι το αποκορύφωμα της σοφίας και ένα από τα δυσκολότερα μέρη της τέχνης της ζωής.
- ☛ Κωλύσαι μεν το γήρα αδύνατον. Επισχείν δε το τάχος αυτού δυνατόν. Δηλαδή είναι αδύνατον να εμποδίσουμε το γήρας, να το φέρουμε γρηγορότερα είναι εύκολο.
- ☛ Η σύνταξη στα γηρατειά δεν είναι παροχή ελεημοσύνης, αλλά δίκαιη αναγνώριση σκληρής δουλειάς μιας ολόκληρης ζωής.
- ☛ Γηράσκοντας, φεύ, όσα λαχτάρισα έχω εν αχρηστία.
- ☛ Οι αναμνήσεις και η πείρα είναι η βακτηρία του γήρατος. Οι ελπίδες είναι τα φτερά της νεότητας. Η αγάπη είναι βακτηρία και φτερά και για τους δύο.
- ☛ Τα νιάτα είναι όλο λάθη. Η ωριμότης είναι όλο αγώνες. Και το γήρας όλο νοσταλγίες.

ΓΙΑ ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

- ☛ Εκείνος που δεν διαθέτει χαμόγελο δεν πρέπει να ανοίγει μαγαζί.
- ☛ Το χαμόγελο είναι μια γέφυρα που ρίχνουμε στη ζωή για να ενώνει τα διεστώτα.
- ☛ Πρέπει να ξέρεις όλες τις γλώσσες του κόσμου για να μπορέσεις να συνεννοηθείς με όλο τον κόσμο. Εκτός αν ξέρεις να χαμογελάς. Τότε μιλάς μια γλώσσα πανανθρώπινη.
- ☛ Ο πολιτισμός άρχισε στον κόσμο όταν ο άνθρωπος πρωτοχαμογέλασε.
- ☛ Καλύτερα να πετύχεις κάτι με το χαμόγελο παρά με το σπαθί σου.
- ☛ Το γέλιο είναι το ωραιότερο άνθος στο πέτο ενός ανθρώπου.
- ☛ Τα θηρία και οι κακοί δεν γελάνε ποτέ.
- ☛ Ένα ζεστό χαμόγελο είναι μια λιπαράδα μέσα στο σπίτι το καταχείμωνο.
- ☛ Καμιά προσποίηση δεν μπορεί να ομορφύνει το γέλιο ενός κακού ανθρώπου.
- ☛ Όταν γελάς γελάει όλος ο κόσμος μαζί σου, όταν κλαις δεν κλαίει κανείς.
- ☛ Χαιρετισμός που δεν συνοδεύεται από ένα χαμόγελο είναι μουντός.
- ☛ Το χαμόγελο είναι η λάμψη που φωτίζει τα ενωμένα χέρια.
- ☛ Το καλύτερο όπλο σε μια λογομαχία είναι το χαμόγελο.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Παρακαλούμε τα μέλη του Συλλόγου μας, τους Νεχωρίτες όπου κι αν διαμένουν, να μας τηλεφωνούν (τηλ. 72.37.557 - 76.45.280) και να μας ενημερώνουν για κοινωνικά θέματα και για πιθανή αλλαγή της διεύθυνσης κατοικίας τους.

Δεν είναι δυνατόν να είμαστε πλήρως ενημερωμένοι και στο χρόνο που πρέπει για τα κοινωνικά θέματα. Έτσι θα λείψουν και τα μικροπαράπονα που κάπου - κάπου ακούγονται.

ΞΕΝΗΤΕΜΕΝΕ ΝΕΧΩΡΙΤΗ

Όπου κι αν βρίσκεσαι, μην ξεχνάς το Χωριό μας.

Βοήθησέ το όσο μπορείς κι όταν μπορείς,

για να το βρεις καλύτερο σαν ξαναπάς.